UFO NYT

JULI
AUGUST . 1967 4

S.U.F.O.I. . SKANDINAVISK UFO INFORMATION

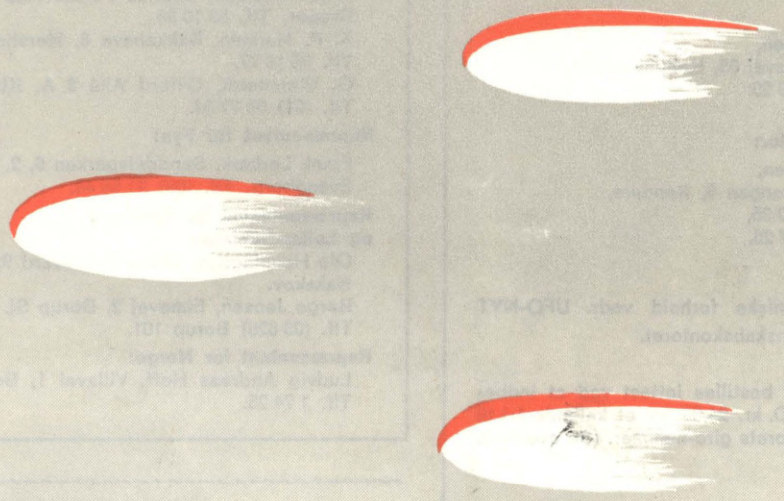

PRIS:
4,00 kr.
INCL. MOMS.

UFO-NYT

Redaktion:

Frank Pedersen (ansvarshavende),
Bakkedal, Uggeløse pr. Lynge,
tlf. Lindholm (03 269) 111.

Børge Jensen,
Elmevej 2, Borup Sj.,
tlf. Borup (03 626) 101.

Redaktionssekretær:

Frank Lerbæk,
Sanddalsparken 6, 2. sal t.h.,
Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Ekspedition:

Hanne Nielsen,
Peder Lykkesvej 55, København S.,
tlf. (01) 55 69 20.

Regnskabskontor:

Irma Andersen,
Borgmestervangen 8, Randers,
tlf. (06) 43 10 05,
giro nr. 11 77 25.

Alle økonomiske forhold vedr. UFO-NYT ordnes af regnskabskontoret.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D. kr. 24,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nummer. (Se ovenfor).

☆

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Organisationsoversigt:

KONTAKTUDVALGET:

Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Bakkedal, Uggeløse pr. Lynge. Tlf. Lindholm (03 269) 111.

Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, tlf. (06) 43 10 05, giro nr. 117725.

Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhvn., Sundby. Tlf. (01) 55 11 82.

Udklipscentral: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., Nakskov.

Rapportcentral: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, Kastrup. Tlf. (01) 51 11 41.

Bibliotek: P. C. Andersen, Harridslev pr. Randers.

Oversættelsescentral: Børge Jensen, Elmevej 2, Borup, Sj. Tlf. Borup (03 626) 101.

Repræsentanter for København:
John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, Dragør. Tlf. 53 10 35.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm. Tlf. 86 16 77.
G. Weichardt, Oxford Allé 3 A, Kbhvn. S. Tlf. (01) 55 77 34.

Repræsentant for Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2. sal t.h., Svendborg. Tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., Nakskov.
Børge Jensen, Elmevej 2, Borup Sj. Tlf. (03 626) Borup 101.

Repræsentant for Norge:
Ludvig Andreas Hoff, Villavei 1, Bergen, Tlf. 1 74 25.

INDEHOLDER bl. andet

Leder ... 123
Teknik og videnskab (Astronomi) ... 124
Kronik ... 126
Filosofi og teknik ... 130
Pluk fra pressen ... 136
UFO-billeder ... 144
Observationer ... 147
Nyt fra rapportcentralen ... 152
Brevkassen ... 156
Videnskab og teknik ... 163
Diverse ... 166

Ny ekspedition...

Fra den 1. aug. har UFO-NYT fået ny ekspedition. Det er med dyb beklagelse, at vi tager afsked med Erling Steengård, som nu i over 2 år har passet bladets ekspedition. Både læserne og redaktionen er Steengård megen tak skyldig for den fortræffelige måde, hvorpå alle de ekspeditionsmæssige problemer er blevet løst. Vi siger dig tak for de mange timer, du uselvisk har lagt i dette arbejde.

Private grunde er årsagen til, at Steengård nu forlader det aktive arbejde for helt at hellige sig et andet interesseområde. Vi, der kender Steengård som en god kammerat og ihærdig ufolog, ønsker dig held og lykke fremover i dit nye arbejdsområde og vi udtrykker samtidig håbet om, at du ikke helt vil glemme ufologien.

Vor nye ekspedition vil blive ledet af Hanne Nielsen, som vi hermed byder velkommen i arbejdet. Vi beder alle vore læsere være redaktionen behjælpelig med at lette Hanne Nielsen over de eventuelle startvanskeligheder ved at tage eventuelle små „kiks" med godt humør.

Bemærk venligst ekspeditionens nye adresse.

red.

Præmiekonkurrencen

Til præmiekonkurrencen om en ny forside til UFO-NYT havde 61 deltagere indsendt 112 forslag. Kontaktudvalget udpegede blandt de mange gode forslag 11 forslag, som gik videre til bedømmelse ved en dommerkomité bestående af Frank Lerbæk, Svendborg; Iver O. Kjems, København, og Thomas Traasdal, Tindbæk pr. Randers. Resultatet af konkurrencen blev:

1.	præmie	500 kr.	mrkt.	50794	Egil Engh, Tvedvangen 47, Herlev.
2.	»	300 »	»	N.S.	Uffe Nissen, Tvedvej 137, Tved pr. Svendborg.
3.	»	200 »	»	940291	Egil Engh.
4.	»	100 »	»	Darboe	Uffe Nissen.
5.	»	100 »	»	914556	Egil Engh.
6.	»	100 »	»	555	Ebbe Gottlieb, Høeghsmindeparken 6, Hellerup.
7.	»	75 »	»	Olfert	Peter Thrane, Emtedalen 6, Herlev.
8.	»	75 »	»	R. 44	Kåre Kambestad, Drammen Sykehus, Drammen, Norge.
9.	»	50 »	»	Jord	Gorm Rasmussen, Præstøvej 17, Fakse.
10.	»	50 »	»	666	Jacob Erlangsen, Alhambravej 1, København.
11.	»	50 »	»	PUK	H. W. Petersen, P. D. Løvs Allé 1, København N.

Redaktionen lykønsker vinderne og takker alle deltagerne i konkurrencen. Redaktionen vil blandt de præmierede forslag udvælge det forslag, der skal være UFO-NYTs nye forside.

red.

Videnskab og teknik

ASTRONOMI

Tre »ukjente« går i en bane rundt jorden

Greenbelt, 1. november.
Maryland 2. november.

(NTB-Reuter). De forenede stater opplyste tirsdag at det må finnes tre små uidentifiserte gjenstander i bane rundt jorden – gjenstander som efter alt å dømme ikke er skutt opp fra jorden.

Opplysningen gis i den 14-daglige rapporten som Goddar-romfartsentret i Greenbelt i Maryland utarbeider. Det er første gang siden disse rapporter begynte å komme i 1958 at det er meldt om slike gjenstander.

På informert hold i Greenbelt heter det at de tre gjenstandene sannsynligvis er meteoritter som er blitt fanget inn av jordens gravitasjonsfelt. Luftforsvaret har nølt med å melde fra om dem av frykt for snakk om såkalte „flyvende tallerkner", heter det.

I tillegg til disse tre uidentifiserte gjenstandene var det tirsdag 1112 kunstige satellitter i bane rundt jorden, fremgår det av rapporten.

Overraskelser venter ude i verdensrummet

Lederen af det amerikanske rumcenter på Cape Kennedy i Florida siger, at fremtidens rumrejsende vil møde „andre levende ting" ude i verdensrummet.

„Disse fremtidsudsigter kan ikke affærdiges som meta-fysiske spekulationer", udtaler rumcentrets chef ,dr. Kurt H. Debus „Det er langt mere en matematisk sandsynlighed, end de tidligere teorier var ..." tilføjer han.

Nyborg Avis,
tirsdag den 28. februar 1967.

Vi plejer ikke at kunne finde andre fornuftige folk end dem, der har samme mening som vi selv.

La Rouchefoucauld (1613–80).

De såkaldte gode gamle dage er et produkt af dårlig hukommelse og god fantasi.

Hans Tillmann.

Er der liv på Jupiter?

To videnskabsmænd, som arbejder ved den amerikanske rumfartsadministration i Washington, erklærer, at der kunne være liv på den fjerne planet Jupiter.

Rumforskerne, dr. Cyril Ponnamperuma og dr. Fritz Wbeller, siger, at udladningen af energi fra Jupiters urolige atmosfære kunne skabe organiske kemiske forbindelser som dem, der bliver til aminosyrer, nukleinstoffer eller levende celler.

Videnskabsmændene er nået frem til den teori efter laboratorieforsøg, hvorunder man har søgt at skabe en atmosfære som på Jupiter.

Under forsøgene mener, videnskabsmændene at have skabt de elementer, der er nødvendige for dannelse af levende celler.

Egnens Blad,
20. april 1967.

Når Saturns ringe forsvinder

Oleg Korotsev, der er aktivt medlem af det astronomisk-geodæsiske samfund i det sovjetiske videnskabsakademi, fortæller her om perioder, hvor Saturns ringe forsvinder og om, hvor vigtigt det er at iagttage den store planet, netop i dette øjeblik.

De fleste har hørt om Saturns ringe, men det er ikke så almindelig kendt, at de undertiden forsvinder.

I 1921 kunne man i nogle aviser læse sensationsmeddelelser om Saturnringenes forsvinden, og at stumper af ringene ville ramme Jorden. Grunden til sensationen var en bemærkning i den astronomiske kalender om Saturnringenes „forsvinden". Sine steder opstod panik – man frygtede Jordens undergang.

Der skete dog ikke noget. Det drejede sig om et rent optisk fænomen, og ringene kom igen. Siden er Saturns ringe forsvundet to gange, i 1936-37 og i 1950. Nu har vi igen oplevet dette meget interessante fænomen.

Saturn er en kæmpeplanet i størrelse kun overgået af Jupiter. Den er 734 gange større end Jorden. Saturns masse er dog kun 95 gange så stor som vor planets masse. Det vil sige, at den gennemsnitlige tæthed af de stoffer, den består af, kun er en ottendedel af Jordens gennemsnitlige tæthed. Dens vægtfylde er laveree end vandets. Det er faktisk en mærkelig planet!

Den ringe tæthed i gigantplaneterne skyldes karakteren af deres indre opbygning. Det har vist sig, at de alle, især Jupiter og Saturn, har mægtige og udstrakte atmosfærer.

Det er derimod umuligt at sige, hvordan planeternes overflade er opbygget.

Den kendte sovjetiske forsker, professor Sergej Vsehsvjatskij, er f.eks. efter mange års iagttagelser, kommet til den slutning, at der er kraftig vulkansk aktivitet på Saturn. Men uanset vulkansk virksomhed eller ej, må gigantplanetens overflade adskille sig væsentlig fra Jordens.

Saturns pryd er dens berømte ringe. Det var den store italienske videnskabsmand Galileo Galilei, der først iagttog dem i 1610. Men først et halvt århundrede senere opklaredes Saturns mysterium af hollænderen Christian Huygens. Optiske iagttagelser viste, at Saturns ringe var tynde flader. I 1656 iagttog Huygens, at ringene helt forsvandt. Hvorfor forsvandt de mærkelige ringe i visse år?

Undersøgelser viser, at Saturn ikke har én, men et helt system af ringe, bestående af tre koncentriske ringe, der ligger nøjagtigt i planetens ækvatorplan.

Ringenes hældningsvinkel til ekliptikaplanet (jordbanens plan) er 28 grader. Samtidig forbliver ringenes planer indbyrdes paralelle under Saturns kredsløb omkring Solen. Disse to omstændigheder er i sig selv fuldt tilstrækkelige til, at ringenes udseende ændres periodisk.

To gange i løbet af et Saturn-år, der er 30 jord-år, står ringene i to diametralt modstående punkter af planetbanen på kant – set fra Jorden, og da de er meget tynde, forsvinder de for iagttageren på Jorden I to andre punkter af Saturns bane – 90 grader fra de førstnævnte – ses ringene derimod i deres største udstrækning.

Den ydre radius for den ydre ring er 137.500 kilometer, mere end det dobbelte af planetens ækvator-radius. Ringens bredde er omkring 60.000 kilometer – fem gange Jordens diameter.

Lillerød-Posten,
5. maj 1967.

Og det der, det er måske en marsmand?

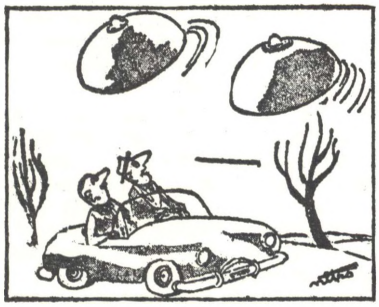

De må da komme fra Venus.

KRONIK

Flyvende tallerkener

Findes der liv i universet, som ligner os? Der er mange vidnesbyrd, men endnu ikke nogen officiel anerkendelse.

R. J. Childerhose

Da tusmørket den 27. marts forsvandt, og mørket sænkede sig over den sydlige del af ONTARIO, var der telefonstorm på politistationer, lufthavne og avisredaktioner fra folk, som påstod – nogle ophidset, andre rolige – at de havde observeret nogle af rumalderens mærkelige fænomener. Det var den nat „De flyvende tallerkener" kom til ONTARIO.

Ved Kettle Point på Lake Hurons østlige bred iagttog Lawrence Bresette sammen med 100 andre, et tallerkenformet objekt glimtende hvidt, rødt, grønt og blåt.

Næste aften kom UFOerne igen. De blev set i SARNIA, LONDON, PETERBOROUGH, OWEN SOUND, WATERLOO, ORILLIA og TORONTO. Kevin White, 23 år, laboratorietekniker, sagde, at et af dem susede forbi hans vogn på MacDonald-Cartier vejen uden for Toronto .Han fortalte, at 8 vogne foran ham stoppede op for at iagttage fænomenet.

Den 29. marts kom tallerkenen for tredie nat i træk. Der var støj på politiradioerne hele natten. UFOer blev rapporteret set fra TORONTO's internationale lufthavn, SCARBOROUG, COOKSVILLE og LONDON. Øjenvidner på Queens Quay i Toronto så et mangefarvet objekt, som blev filmet med et TV-kamera.

Der var ingen mangel på vidner. En 13-årig dreng, Charles Cozens fra Hamilton, påstod, at han brændte hånden, da han rørte ved antennen på et „glødende, flyvende fartøj", som stod på en ensom plet bag en politistation.

Lindsay Ward, fra Harrow ONT., påstår, at han så et UFO svæve 100 fod over jorden, en aften han kørte hjem fra arbejde i Windsor – og så den igen den næste dag ligge på en mark op til hovedvejen.

Sidste år blev der rapporteret 2000 UFO-observationer, i år flere. Rapporterne strømmer ind fra Østrig, Frankrig, Brasilien – ja, selv fra Antarktis. De optræder i bølger – med det sydlige ONTARIO (i marts) som et godt eksempel.

Rapporterne taler om lyst glødende tallerkenformede objekter svævende, svajende, stigende,

faldende, flyvende frem og tilbage, faldende som blade, vælter som hjul, går op i spiral, farer afsted, vender, accelererer og stopper pludselig.

De viser sig i farver, – hvide, grønne, orange, røde og blå. De har lys i det indre. Nogle skifter farve. I dagslys har nogle af UFOerne ingen farve – de beskrives som metalagtige.

UFOerne brummer musikalsk, fløjter, snurrer eller optræder helt lydløse. Nogle UFOer giver anledning til forskellige forstyrrelser: nedbrydninger af den elektriske energi på stærkstrømsnet, stopper bilmotorer, ødelægger TV-udsendelser, fremkalder støj på radioer m.m.

Dyr bliver urolige (grebet af frygt for hvad?) Støj? Udstrålinger, der brænder? Utålelig varme? Kvælningsfornemmelser?

De optræder i flere former: diskosformede, cigarformede, trekantede, pæreformede, klokkeformede m.fl.

✡

Siden Kenneth Arnold den 24. juni 1947 fra sin flyvemaskine så 9 tallerkenlignende objekter nær Mount Rainier, er UFOer blevet observeret og rapporteret af piloter, videnskabsmænd, astronomer, operatører fra kontroltårne og søkaptajner.

I årenes løb har forskellige regeringer iværksat undersøgelser. I 1953 tillod den canadiske regering Wilbert Smith at opsætte verdens første videnskabelige UFO-station ved Shirley's Bay nær Ottawa. W. Smith var statsansat. Han fik lov til at bruge magnet- og tyngdekraftmåleinstrumenter. Det gav intet resultat, og regeringen trak i 1956 sin støtte tilbage.

Dr. Peter Chillman, lederen af den nationale undersøgelsesgruppe af den øvre atmosfære, kendte og respekterede Wilbert Smith som videnskabsmand. „Wilbert begyndte med et logisk program", sagde han, „men blev senere optaget af spiritisme". Han døde i 1962, idet han stadig troede, at han skulle fortsætte sine UFO-undersøgelser i et andet rige".

Topside, Ottawa New Sciences Club magasinet, som blev startet af Smith, fortsætter reflektionerne over hans interesse i det okkulte.

Parodiske UFO-magasiner findes i stort antal. De kommer og forsvinder ligesom UFOerne, men et af dem, "Saucers, Space and Science", er udkommet siden 1957. Det er et tidsfordriv for Gene Duplantier, som fortæller, at oplaget

Writer, R.C.A.F.-pilot, tog i 1956 under en flyvning tværs over det amerikanske fastland dette billede af et UFO nær Macleod, Alta.

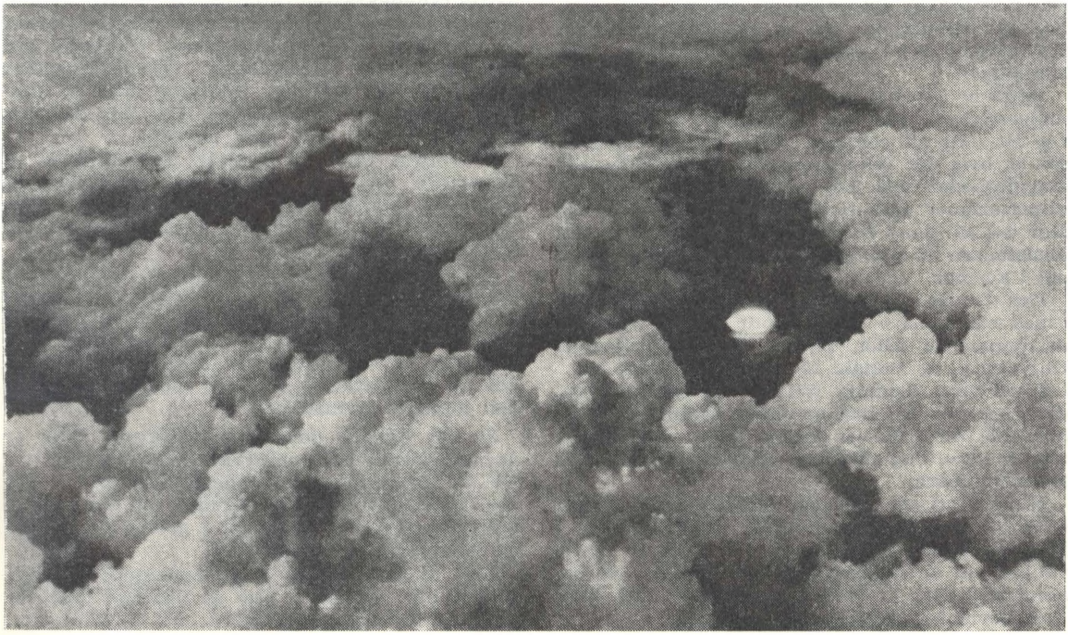

er 800 (hvilket har overrasket ham), hvad der må anses for pænt i den genre.

S. S. og S. beretter om UFO-observationer med et minimum af redaktionelle bemærkninger, men Duplantier er, efter at have studeret UFOer gennem 17 år, overbevist om, at folk virkelig ser noget.

„Vi ved stadig ikke, hvad de er", sagde han, „eller hvor de kommer fra, eller hvem der kontrollerer dem. Den eneste konklusion vi kan nå frem til er, at de virkelig eksisterer".

Det amerikanske luftvåben har også studeret UFOerne lige siden 1947 – og i den tid har dets holdning til „De fl. tall." skiftet fuldstændigt.

I begyndelsen var holdningen den, at der optrådte diskosformede, cylinderformede og lignende objekter i atmosfæren, og at disse objekter ikke kunne forklares som naturlige fænomener ,men kun som kunstige tingester, skabt og styret af en eller anden høj intelligens.

Så kom 1952, da Washington blev besøgt og genbesøgt af flygtige hvide lys. Jetjagere blev sendt op efter dem. Ved midnat fandt løjtnant William Potterson sig pludselig omringet af glødende hvide lys.

„Hvad skal jeg gøre?" spurgte han radarkontrollen på jorden.

„Ikke noget", lød svaret.

Dette år lukkede en eller anden sandsynligvis i Washington, af for beretningerne om „De fl. tall.", og siden har U.S.A.F.'s holdning været den, at der ikke findes sådanne tingester. De er enten højt-flyvende balloner, luftfartøjer, satellitter, lysreflektioner i atmosfæren, meteorer, fyrværkeri, astronomiske fænomener, søgelys, der reflekterer fra skyerne, udstødninger fra jetmotorer, opspind, luftspejlinger eller sump-gas.

Dette er beroligende og U.S.A.F. (luftvåbnet) understøtter dette med behagelige statistikker. Og det ville alt sammen virke meget overbevisende, hvis der ikke netop var to kedelige omstændigheder ved det hele; antallet af UFO-observationer øges år for år, og folk (eller en stor del af dem) er ikke bange for tanken om eksistensen af civilisationer (der er langt foran os) i kosmos.

Der findes overbeviste benægtere af UFO-ernes eksistens – mest kendt blandt disse er astronomerne Allen Hynek fra Northwestern University, og Donald Mensel fra Havard.

Imod disse kæmper NICAP, en organisation, der blev startet i 1956 af major Donald E. Keyhoe. NICAP's ledelse tæller både videnskabsmænd, lærere og tidligere officerer fra de amerikanske værn.

NICAP påstår, at den amerikanske presse ikke har været ærlig overfor offentligheden i UFO-spørgsmålet. De bebrejder U.S.A.F. (luftvåbnet), at de tilbageholder oplysninger om fænomenet – og at luftvåbnet aldrig med held (overbevisning) har benægtet dette.

NICAP er interesseret i alle UFO-rapporter og modtager sådanne fra hele verden. Efter 10 års undersøgelser anses NICAP's indsamlede data for de mest fuldstændige i verden – selvom ingen ved, hvilke hårrejsende beretninger der skjules i U.S.A.F.'s arkiver.

NICAP har sat sig som mål at få UFO-fænomenet frem for offentligheden, at få den amerikanske regering til at indrømme, at uforklarlige objekter optræder i vor atmosfære, og at provokere en videnskabelig undersøgelse gennemført af de vidnesbyrd, der indtil nu er indsamlet.

Dette synes nu at lykkes.

Sidst i april (1966) meddelte U.S.A.F. kongressen, at det ville udpege et antal videnskabsmænd til at foretage en dybtgående undersøgelse af en mindre procentdel af UFO-rapporter, som ikke var undersøgt. På det tidspunkt udtalte Harald Brown (secretary of the air force) at forsvaret ikke frygtede noget angående de 646 rapporter, som ikke var tilfredsstillende forklaret, ud af 10.147 undersøgte rapporter siden 1947.

☆

Hypotesen om, at der findes „Flyvende tallerkener", rejser nogle interessante spørgsmål. Hvilket fremdriftsmiddel bruger de? Findes der besætninger i dem? Har nogen talt med en UFO-pilot?

Dr. Hermann Oberth, den berømte raketekspert, tror, at UFOerne er rumfartøjer, der benytter tyngdekraften (kontrolleret tyngdekraft), baseret på den teori, at de store accellerationer og manøvrer som karakteriserer UFOerne ved anvendelse af almindelige fremdriftsmidler ville ødelægge fartøjet. Udstyret med et kunstigt tyngdefelt ville fartøjet ikke lide overlast og passagererne ville intet mærke.

UFOernes tidligere nævnte påvirkninger af elektriske kredsløb støtter den antagelse, at UFOerne kontrollerer kraftfelter som f.eks. tyngdekraften – og måske kraftfelter, som vi endnu ikke kender.

På steder, hvor man påstår at UFOer har landet, har man ofte konstateret radioaktive udstrålinger. Vi drømmer i dag om at anvende atomkraft til fremdrift. Skulle det virkelig være tilfældet, at atomkraften – urkraften – anvendes af civilisationer, som er meget ældre end den jordiske civilisation?

Er der virkelig piloter på UFOerne? Eller er de blot fjernstyrede observationsfartøjer? Skønt UFOer foretrækker at lande på øde steder, findes der rapporter, som beretter om menneskelignende væsener, iagttaget i nærheden af æg- og tallerkenformede fartøjer.

Lige så tåbeligt det er at benægte alle beretninger om „fl. tall.", lige så tåbeligt ville det være at benægte rapporterne om rumvæsener.

Det sidste spørgsmål – har nogen talt med disse rumvæsener? – er det vanskeligste af alle. Her står vi overfor de såkaldte kontakter. Personen, som påstår, at han har været taget med på en tur i en „fl. tall.". Ham, der fremviser såkaldte meddelelser fra en højerestående planet. Meddelelser, som altid appellerer til menneskeheden om tilvejebringelse af fredelige forhold på Jorden og „åndelig renselse".

På grund af de pseudo-religiøse fakirer, svindlerne og de charlatanер, man har afsløret blandt kontaktpersonerne, er kontakthistorierne aldrig blevet taget helt alvorligt. (Folk, som virkelig har set „fl. tall.", bliver udsat for den samme behandling).

NICAP har taget det standpunkt ikke kategorisk at ville benægte kontaktberetningerne, men de ønsker mere „håndfaste beviser", før de vil udtale sig om rumvæsener.

Når dette er sagt, skal det indrømmes, at det alligevel er interessant at undersøge, hvad disse kontaktpersoner siger. Antallet af kontaktpersoner er omkring 100, og de fleste af dem har kun været kontaktet nogle få gange.

Nogle af kontaktpersonerne har særlige telepatiske evner og deres kontakt er foregået på telepatisk basis eller på anden måde af oversanselig karakter (f.eks. på ESP-basis. ESP = Extra – sensory perceptuals = ekstraordinær sanseopfattelse, d.v.s. noget som ligger udenfor de normale sansers rækkevidde).

ESP er et område, der stort set negliseres af videnskaben og tilsyneladende omgivet af mere mystik end clairvoyance og lignende fænomener. Meddelelser, fremkommet via ESP, mødes med stor tvivl.

Den samme tvivl udvises overfor meddelelser fra rumvæsener, men der er alligevel forbavsende lighedspunkter i de påståede samtaler med rumvæsener, sådan som disse berettes af de kontaktede personer.

Rumvæsenerne viser sig altid som menneskelignende væsener. De meddeler sig undertiden ved hjælp af telepati, men til andre tider taler de engelsk, fransk eller andre sprog. Rumvæsenerne bærer en slags dragt, der tilsyneladende er lavet ud i ét og uden synlige spænder eller lignende.

I en del af de givne meddelelser oplyser rumvæsenerne, at de på et eller andet tidspunkt indenfor en overskuelig fremtid vil lande i større antal og tilkendegive deres fredelige hensigter for menneskene på Jorden.

I relation til denne meddelelse er det bemærkelsesværdigt, at antallet af UFO-landinger er forøget betydeligt i det sidste år. Major Keyhoe bemærkede til dette, i en radioudsendelse i Toronto i april: „Dette indikerer, at vi er på vej ind i en ny fase". „Måske vil nogle af dem lande, hvis vi holder op med at skyde på dem".

Well, UFOerne vil få deres chance til næste år. En entreprenørfirma i St. Paul, Alta, ca. 100 miles nord for Edmonton, siger, at de vil bygge en landingsplads for „Flyvende tallerkener" fra det ydre rum.

Wagn Ole Jensen / F. P.

Week-end Magazine nr. 46, 1966.

Oversættere!

„UFO-Nyt" søger oversættere til

engelsk, tysk, fransk og japansk.

Henvendelse: Frank Pedersen, „Bakkedal", Uggeløse pr. Lynge.

»UFO-CAMPING 67«

Et referat af „UFO-camping 67" kunne ikke nås til nærværende „UFO-nyt", men vil blive bragt i næste nummer.

Jeg vil dog allerede nu meddele „UFO-nyt"s læsere, at lejren blev en succes, dette skyldes ikke mindst de ca. 70 deltagere, som var med, de repræsenterede UFO-folk på en prægtig måde. Det varmede vore hjerter at se, hvordan man fra de skandinaviske lande kunne finde sammen og tale rent ud om UFO-spørgsmål, mange venskaber blev oprettet, og ting man selv havde gået og tumlet med blev drøftet. Jeg sender alle mine hjælpere samt deltagerne i dette arrangement min hjerteligste tak for den gode måde, hvorpå de har været medvirkende til at løse denne opgave.

Anden og kraften i hele arrangementet tilhører så afgjort Birgitte, må jeg på arrangørernes og deltagernes vegne overbringe Birgitte Valvanne vor varmeste tak for den enesteående gæstfrihed, hun udviste. Vi vil aldrig glemme dette.

Et udbredt ønske er, at vi igen må besøge Ronæs gl. Præstegård, måske i en ny og større UFO-camping til næste år. Med disse ord sender jeg de bedste hilsener til alle, der var med.

Frank Lerbæk.

Vi har fra flere sider modtaget anmodninger om at bringe noget mere stof fra området Filosofi og Teknik, en opfordring, vi selvfølgelig meget gerne vil efterkomme, men vi må dog med det samme erkende, at det ofte ligger meget tungt med at finde egnet stof til denne rubrik. Det bidrag, der bringes denne gang og som er skrevet af Frank Pedersen, har ikke nogen direkte tilknytning til UFO-sagen, men kan måske bruges som inspiration til selv at studere både ældre og nyere litteratur af filosofisk karakter og så på denne baggrund trække paralleller til den ufologiske filosofi.

red.

Den artikel, jeg her har skrevet, vil sikkert ikke blive betragtet som nem læsning; ordene kan virke tunge og sætningerne kunstige. Opfattelsen må sikkert siges at være rigtig, for vi er alle i større eller mindre grad ude af træning med hensyn til ad tankens vej at opkaste et problem og udelukkende behandle det ved hjernens hjælp. Der skal både fantasi og intuition til at se alle problemets facetter og sammenstille disse i overensstemmelse med de erfaringer og iagttagelser, vi har gjort i naturen.

Endnu sværere bliver det, når man senere skal forsøge at udtrykke tankerne på skrift. Vi ønsker at give udtryk for tingene på simpel og entydig måde, men må straks konstatere, at sproget både er fattigt og fyldt med faldgruber. To mennesker forstår ikke det samme ved de anvendte begreber og ord. Vi må tage tilflugt til billedsprog, som helst skulle udløse samme reaktion hos alle.

Hvorfor så overhovedet skrive en artikel om filosofi og teknik, hvorfor ikke blot nøjes med at opstille en række etiske læresætninger og lade folk rette sig efter dem? Fordi menneskeheden altid har været i besiddelse af disse etiske principper uden at reflektere positivt på dem. Der må altså være noget fundamentalt galt. Jeg har ikke fundet de vises sten, men når vi ikke har formået at efterleve iøvrigt simple principper, kan en af grundene være en manglende baggrund. Et etisk princip uden baggrund, er som en afskåren blomst, skøn at skue, men sikker på at visne. Vi må lære den natur, som vi selv er en del af, at kende, hvis vi skal have nogen mulighed for at finde og fastholde det harmoniske i udviklingen.

Universet og dets fundamentale love er ikke kun videnskabelige studieobjekter, det vedrører os alle, for forstår vi ikke disse ting, lærer vi aldrig at forstå hinanden.

Artiklen er ikke et produkt af egne tanker, men snarere en samling og sammenfatning af andres tanker og udlægninger af forskellige filosoffers opfattelse af verdensaltet og det, der rører sig i det.

Jeg har valgt de afsnit og udtryk fra den tilgængelige litteratur, som jeg har fundet klarest og kortest belyser problemerne.

F. P.

☆

Før og nu

I jan./febr.-nummeret (1965) skrev jeg en kort artikel om forbindelsen mellem naturvidenskaberne og filosofien. Jeg konkluderede mit korte strejftog med en opfordring til at studere fortiden for fremtidens skyld. Denne konklusion har både tilhængere og modstandere. Hvorfor dvæle ved de forgangne tider? Hvad har fortiden at sige os, vi lever jo i nuet og har ikke tid endsige noget udbytte af at beskæftige os med gamle tanker.

I mine øjne er det snæversynethed at tro, at man sådan uden videre kan frigøre sig fra de hændelser og livsopfattelser, der i dag kaldes historiske. Ethvert fremskridt bygger på fortidens grundvolde, idet man ikke, uden kendskab til de gamle teorier og „kendsgerninger"

og disses baggrund, har nogen mulighed for at opdage og erkende fejl. Et moderne diesellokomotiv er ikke et stykke spontant opstået teknik, men det foreløbige resultat af en udvikling, hvor led er føjet til led i en kontinuert proces.

Udviklingen har indtil nu formet sig som en kamp uden ophør, idet der eksisterer en stadig spænding mellem gammelt og nyt, mellem konservative og reformatorer, mellem fortid og fremtid.

Skepsis og sund tvivl, uvidenhed og fejltagelse, hovmod, bedreviden, frygt for det ukendte og vrangvilje har sammen med religiøse misforståelser spillet en overordentlig stor rolle i udviklingsprocessen. Havde de revolutionære fornyere ikke bestandigt taget kampen op med de konservative kræfter, ville menneskehedens historie (teknikkens historie!) være blevet en forvirringens historie.

Ja –, men kan man så ikke blot nøjes med at betragte den nærmeste fortid, hvorfor blive ved med at gå så mange led tilbage. Svaret turde være såre enkelt, da vi jo alle udmærket ved, at udviklingen på flere områder trods fremgang ikke har fulgt de rigtige baner. Ofte i de senere år har vi måttet erkende, at vore forudsætninger enten har været utilstrækkelige eller direkte forkerte.

I denne forbindelse er det ganske mærkeligt at konstatere, at det moderne „kernefysiske" verdensbillede på mange områder står den gamle græske filosofi nærmere end filosofien i hele det lange tidsrum, der strækker sig fra ca. 200 f. Kr. til omkring 1600 e. Kr.

På en måde kan man sige, at dette lange tidsrum takket være den katolske kirkes indflydelse på mange områder rent teknisk har været et udviklingsmæssigt tomrum.

Lad os prøve at se lidt på en række tanker fremsat af græske filosoffer og sammenligne disse med moderne fysiske teorier i forbindelse med atombegrebet.

Atombegrebet har sin oprindelse i den antikke græske filosofi, idet det var centralbegrebet i den materialisme, som Leukippos (ca. 430 f. Kr.) og Demokrit (ca. 420 f. Kr.) docerede.

Tanken om stoffets mindste, udelelige byggesten kom frem i forbindelse med den udformning af begreberne *stof, væren og tilblivelse,* som karakteriserede den græske filosofis første epoke.

I begyndelsen af det 6te århundrede møder man filosoffen Thales, som tillægges udsagnet: „Vand ligger til grund for alle ting". En påstand, som ifølge andre filosoffer udtrykker tre fundamentale filosofiske idéer.

1. Problemet om, hvad der ligger til grund for alle ting.
2. Kravet om, at dette spørgsmål besvares i overensstemmelse med fornuften.
3. Postulatet om, at det må være muligt at reducere alle ting til et princip.

Det er første gang, man støder på tanken om, at alle ting var dannet af samme „grundsubstans". I dag anvender man ordet „substans" i rent materialistisk betydning, mens man den gang antog, at livet var forbundet med eller tilstede i denne „substans".

Det var ganske naturligt på den tid at tænke på *Vand* som et grundelement, for af alt, hvad vi kender, er vand det, der kan antage flest forskellige former (sne – is – damp – skyer).

Disse tanker om en primær grundsubstans blev ført videre af Anaximander (f. ca. 610 f. Kr.), der ligesom Thales tilhørte den miletiske skole. Anaximander benægtede dog, at vand skulle være denne grundsubstans. Han benægtede også, at der kunne være tale om noget andet kendt stof. Han postulerede at *grundsubstansen var uendelig, evig og uden alder, og at den omfattede hele verden.* Denne primære ukendte substans omdannes til alle de forskellige stoffer, vi kender. Aleximander siger: „Det, hvoraf tingene opstår, er også det, hvori de foregår efter nødvendighedens lov, thi de må betale hinanden straf og bod for deres uretfærdighed i overensstemmelse med tidsordenen".

Vi møder her antitesen: VÆRE – BLIVE, som spiller en fundamental rolle i denne filosofi. Den primære substans, der er uendelig og uden alder, den udifferentierende væren, degenererer til de forskellige former, og dette fører til endeløse stridigheder. Tilblivelsesprocessen betragtes som en slags forringelse af den uendelige væren – en splittelse i den strid, der til sidst afsluttes med en tilbagevenden til det, som er uden form eller karakter. Den strid, der her er tale om, er modsætningen mellem varmt og koldt, ild og vand, vådt og tørt m.m. Den enes midlertidige sejr over den anden er den uretfærdighed, de til sidst gør bod for i overensstemmelse med tidsordenen. Efter Anaximander er alt i „evig bevægelse", verdener skabes og forsvinder fra evighed til evighed.

Standser vi op her et kort øjeblik for at sammenligne disse tanker med de moderne anskuelser, finder vi mange lighedspunkter. Den moderne fysik taler også om elementarpartikler, protoner, elektroner og neutroner. Protonen må vel nok siges at indeholde de primære egenskaber, for den giver os ved sin tilstedeværelse (i atomkernen) i forskelligt antal de forskellige grundstoffer. Protonerne giver stofarten, mens neutroner og elektroner skaber stoffernes karakter.

Alle disse partikler er i evig bevægelse, men endnu ved vi ikke, om de er nøglen til „ursubstansen" eller „den evige substans". Vi ved endnu ikke, hvordan protonen opstår. En del moderne fysikere (bl.a. Fred Hoyle) mener, at protonen er grundsubstansen, der i det felt, den

omgiver sig med, skaber nye protoner. Man kan dog lige så vel tænke sig, at de såkaldte elementarpartikler kan reduceres til en universel grundsubstans, som vi kan kalde energi eller stof. Er dette synspunkt rigtigt, svarer det til Anaximanders doktrin, og mange videnskabsmænd mener i dag, at dette er tilfældet.

Hos Heraklit (ca. 540-475 f. Kr.) møder vi den tanke, at verden ikke er andet end evig forandring og bevægelse (alt flyder). For ham var det eneste faste og blivende selve lovmæssigheden i forandringen, og det var derfor ganske naturligt, at han valgte det mest bevægelige og foranderlige stof, han kunne finde, *ilden*, som urstof. Verden er for Heraklit på én gang én og mange, det er netop „den modsatte spænding" mellem modsætningerne, som danner det enes enhed. Han siger: „Vi må vide, at krig er fælles for alle, og at strid er retfærdighed, og at alle ting bliver til og går bort i strid".

I den græske filosofi op til Heraklit møder vi tanken om spændingen mellem det ene og de mange. Verden består for vore sanser af en uendelig mængde forskellige ting og begivenheder, farver og lyde, men for at forstå den må vi indføre en slags orden, og orden er ensbetydende med erkendelse af lighed, den betyder en slags enhed. Heraf udspringer troen på, at der eksisterer ét fundamentalt princip, men samtidig opstår der vanskeligheder, når tingenes uendelige mangfoldighed skal udledes. At alle ting skulle have en materiel årsag, var et naturligt udgangspunkt, idet verden jo består af materie. Men da man førte idéen om den fundamentale enhed ud i sin yderste konsekvens, kom man til den uendelige og evig udifferentierende væren, som ikke i sig selv kan forklare tingenes uendelige variation, hvadenten den er materiel eller ej. Dette fører til antitesen væren – tilblivelse, og endelig til Heraklits løsning, at forandringen selv er det fundamentale princip, den „uforgængelige forandring, der fornyer verden".

Heraklits lære og den moderne fysik ligner på mange måder hinanden. Erstatter vi „ilden" hos Heraklit med det moderne begreb „energi", kan hans udsagn næsten bruges ord for ord. Energien kan faktisk betragtes som den substans, som alle elementarpartikler, alle atomer og derfor alle ting er lavet af, og energien er det, som bevæger sig. Da den samlede mængde energi er konstant, er den en substans. Energien kan forvandle sig til bevægelse, til varme, til lys og til spænding, hvorfor vi kan sige, at energien er den fundamentale årsag til alle forandringer i verden.

De gamle græske filosoffer var således ad tankens vej nået frem til forestillinger om materien og dens opførsel, som ligger nær den nutidige erkendelse. Man må dog ikke tro, at de gamle filosoffer af den grund var enige på alle punkter. På flere ret væsentlige områder var der så store skillelinier imellem dem, at man ikke kan tale om noget samlet filosofisk billede. Det vil måske derfor være på sin plads kort at nævne en række af de gamle tænkere og deres hovedtanker.

Parmenides, som levede i det femte århundrede f. Kr., var født i Elea i Syditalien. Parmenides var den filosof (i vesten), der indførte rent logiske argumenter i metafysikken. „Du vil hverken kunne erkende det ikke værende (det er umuligt) eller udsige det, for tænken og væren er det samme. Det er derfor kun det ENE, som er, og der er ingen tilblivelse eller forsvinden". Parmenides benægtede af logiske grunde eksistensen af det tomme rum. Da alle forandringer kræver tomt rum, forkastede han forandringerne, idet han betragtede dem som en illusion.

Empedokles fra Sicilien (virkede omkring 440 f. Kr.) skiftede for første gang fra monisme til pluralisme. Da man havde vanskeligheder ved at forklare de mange ting og begivenheder ud fra én grundsubstans, antog han fire elementer: *jord, vand, ild og luft.* Elementerne er blandet sammen og adskilt af „Kræfterne" STRID og KÆRLIGHED. Disse to kræfter behandles på mange måder, som om de var lige så materielle som de fire elementer, og de er årsagen til de evige forandringer. De fire elementer er oprindelig af kærligheden blandet sammen i en første substans. Kærligheden går ud og striden kommer ind, hvorved elementerne bliver delvis adskilt og delvis forbundet. Når kærligheden er helt ude, er elementerne helt adskilte. Til sidst kommer kærligheden igen ind og bringer elementerne sammen, striden forsvinder, og vi når tilbage til den oprindelige udgang.

Empedokles vidste også, at Månens skin er tilbagekastet lys, ligesom han var klar over, at lyset bruger tid til at tilbagelægge en strækning. Han vidste også, at solformørkelsen skyldes, at Månen kommer mellem Jorden og Solen (en viden, han sikkert har fra Anaxagoras).

Empedokles lære betyder en drejning i den græske filosofi mod et mere materialistisk synspunkt. De fire elementer er ikke så meget grundprincipper, som virkelige materielle stoffer. Pluralismen appellerer ikke til den, som er vant til at tænke i fundamentale principper, men den er et fornuftigt kompromis, som undgår monismens vanskeligheder, og gør det muligt at skabe en vis orden.

Anaxagoras (født ca. 500 f. Kr. i Jonien) mente, at alt kunne deles i det uendelige, og selv den mindste del af stoffet indeholder noget af hvert element. Tingene synes at være det, de indeholder mest af. Således indeholder hver eneste ting noget ild, men vi kalder den kun ild, hvis dette element er fremherskende. Ana-

xagoras vender sig også mod antagelsen af „det tomme rum", idet han siger, at der er luft, hvor det ser ud, som om der intet var. Han adskiller sig fra sine forgængere ved at betragte ånd (nus eller nous) som en substans, der indgår i de levende ting og derved adskiller dem fra det døde stof. I alt", siger han, „er der indeholdt en del af alt, undtagen ånd, men i nogle ting indeholdes også ånd". Ånden har magt over alt levende, den er uendelig og selvstyrende og ikke blandet med noget. Ånden er oprindelse til al bevægelse. Den bevirker en rotation, som efterhånden breder sig over hele verden og får de letteste ting til at trænge ud i periferien og de tungeste til at falde ind mod centrum.

Anaxagoras var den første, som talte om tilbagekastet lys i forbindelse med Månen. Han opstillede en rigtig teori for formørkelser. Han sagde, at Solen og Stjernerne var glødende stene, og at Månen havde bjerge.

Anaxagoras danner på en måde overgangen til de filosoffer, som kaldes „Atomisterne".

Inden jeg her går videre med den græske filosofi og atomlæren, er det nødvendigt med det samme at komme med en korrektion til det efterfølgende stof. I Vestens filosofi tillægges græske filosoffer æren for som de første at have tænkt sig til atomstrukturen. Dette er kun rigtigt for den europæiske kultur, for også andre steder i verden havde disse tanker beskæftiget filosoffer. Materiens atomiske struktur var således velkendt for de gamle hinduer. Et af de seks systemer i indisk filosofi hedder VAISESIKA (navnet kommer fra sanskrit stammen *visesas,* og betyder „atomisk individualitet"). En af de mest fremstående Vaisesika fortolkere var Aulukya også kaldet KANADA, hvilket betyder „atom-æderen", født ca. 850 år f. Kr.

I en artikel i East-West, april 1934, blev der givet følgende oversigt over Vaisesika-videnskaben: Skønt den moderne atomteori almindeligvis betragtes som et nyt fremskridt for videnskaben, er den blevet glimrende forklaret for længe siden af KANADA (atom-æderen). Sanskrit ordet ANUS kan retteligen oversættes som „atom", i dettes bogstavelige græske betydning af udelt eller udelelig. Andre videnskabelige Vaisesika afhandlinger fra tiden før Kristus indbefatter:

(1) nåles bevægelse henimod magneter.
(2) vandets cirkulation i planter.
(3) akask eller æter, passiv og strukturløs, som basis for overførslen af fine energier.
(4) Solens ild som årsagen til alle andre former for varme.
(5) varme som årsag til molekyleforandring.
(6) tyngdeloven som forårsaget af jord-atomernes iboende kvalitet til at give dem deres tiltrækningskraft eller nedadgående træk.
(7) al energis kinetiske natur, kausaliteten (årsagssammenhængen) som hvilende på afgivelse af energi eller redistribuering af bevægelse.
(8) universel opløsning gennem atomernes desintegrering.
(9) udstrålingen af varme og lysbølger, uendeligt små partikler, der farer afsted i alle retninger med ufattelig fart (den moderne „kosmiske stråle-teori").
(10) tidens og rummets relativitet.

Vaisesika tilskrev atomerne verdens oprindelse, idet de er evige i deres natur, d.v.s. i deres karakteristika. Disse atomer blev betragtet som besiddende en uophørlig vibrationsbevægelse. – Den betragtningsmåde, der opfatter et atom som et miniature-solsystem, ville ikke være nogen nyhed for de gamle Veisesika-filosoffer, som også reducerede tiden til dens yderste matematiske enhed ved at beskrive den mindste tidsenhed (kala), som den tid, det tager et atom at passere sin egen rumenhed.

Dette korte sidespring skulle være nok til at vise, at Vestens filosofiske tænkere ikke har været ene om at beskæftige sig med universets mangfoldige gåder. Muligvis har der eksisteret flere kulturer, som uafhængig af hinanden er nået frem til de samme „erkendelser". Vi kan måske også tænke os, at der kan have været visse kontakter, omend måske kun af sporadisk natur, mellem vestens og østens filosoffer.

Da vi ikke her skal drage nogen sammenligning mellem vestens og indisk filosofi, vil vi igen vende tilbage til „Atomisterne".

Atomlæren (den vestlige) har to grundlæggere, Leukippos og Demokrit. Det kan være vanskeligt at holde disse to adskilt, fordi de oftest nævnes sammen og fordi det undertiden kan være svært at udrede, hvad de hver for sig bør have æren for.

De var begge naturvidenskabelige, rationalistiske tænkere. De grundlæggende idéer i deres fælles filosofi skyldes Leukippos, men hvad angår udarbejdelsen er det næppe muligt at skille dem.

Atomlæren opstod i forsøget på at formidle monisme og pluralisme. Parmenides' antitese mellem VÆREN og IKKE VÆREN bliver her til antitesen FULD – TOM. Væren er ikke kun EEN, men kan gentages i det uendelige. Dette er atomet, den mindste udelelige stofenhed. Atomet er evigt, og det kan ikke ødelægges, men det har en endelig størrelse. Det tomme rum mellem atomerne muliggør bevægelse. For første gang i den vestlige historie havde man således udtrykt tanken om eksistensen af mindste partikler – vi ville kalde dem elementarpartikler, som stoffets fundamentale byggestene.

Ifølge dette nye atombegreb, bestod stof ikke blot af det „fulde", men også af det „tomme", af det tomme rum, atomerne bevæger sig i!

Parmenides logiske indvending mod det tomme, at noget ikke værende ikke kan eksistere, blev simpelthen ignoreret i overensstemmelse med vore erfaringer. Fra et moderne synspunkt ville vi tale om rummet mellem atomerne (det tomme rum) som geometriens og kinematikkens bærer, som muliggjorde atomernes forskellige placeringer og bevægelser. Men det har altid været et omtvistet problem i filosofien, om det tomme rum var muligt. I den almindelige relativitetsteori er svaret, at geometrien frembringes af stoffet eller stoffet af geometrien. Dette svar ligger ret nært et synspunkt, mange filosoffer har været tilhængere af, nemlig at rummet er defineret ved stoffets udstrækning. Men Demokrit går klart imod dette synspunkt, for at gøre forandring og bevægelse mulige.

Demokrits atomer var alle af samme substans, som havde den egenskab at eksistere, men de havde forskellig form og størrelse (i den moderne opfattelse af grundstofferne er disse alle opbygget af de samme grundelementer (protoner – neutroner – elektroner) blot er antallet forskelligt fra stof til stof). Han forestillede sig atomerne som delelige i matematisk forstand ,men ikke i fysisk. Atomerne kunne bevæge sig, og de kunne indtage forskellige stillinger i rummet, men de havde ikke andre fysiske egenskaber. De havde hverken farve, lugt eller smag. De egenskaber ved stoffet, vi opfatter med vore sanser, måtte antages at skyldes atomernes bevægelser og positioner i rummet.

Atomerne i Leukippos filosofi bevæger sig ikke tilfældigt rundt. Leukippos har formentlig troet på en fuldstændig determinisme, han sagde: „Intet sker af sig selv, men alt af en grund og med nødvendighed". Atomisterne angav ikke nogen grund til atomernes oprindelige bevægelse, og det viser netop, at de tænkte på en kausal beskrivelse af atomernes bevægelse, kausalitet kan kun forklare senere begivenheder ved tidligere begivenheder, men den kan aldrig forklare begyndelsen.

De senere græske filosoffer overtog og modificerede tildels de grundlæggende tanker i atomteorien. For sammenligningen mellem den græske tænkning og den moderne fysik er det vigtigt og nødvendigt at nævne endnu en filosof, nemlig Platon og hans forklaring af materien. Platon var ikke atomist, men han forenede idéer, som lå nær atomismen, med den Pythagoræiske skoles doktriner og Empedokles lære.

Platon kendte Pythagoræernes opdagelse af de regulære polyedre, og muligheden af at forbinde dem med Empedokles elementer. Han sammenstillede den mindste del af elementet jord med kuben, af luften med oktaedret, af ilden med tetraedret og af vandet med ikosaedret. Der er ikke noget element, der svarer til dodekaedret. Her siger Platon blot: „Der var endnu en femte kombination, som Gud brugte ved udformningen af universet.

Hvis de regulære polyedre, som repræsenterer de fire elementer, overhovedet kan sammenlignes med atomer, gør Platon i hvert fald klart, at de ikke er udelelige. Platon konstruerer de regulære polyedre ved hjælp af ligesidede og ligebenede trekanter, som sættes sammen til polyedrens overflade. Elementerne kan derfor delvis omformes til hinanden. De regulære polyedre kan udstykkes i deres trekanter, og nye polyedre kan dannes. F.eks. kan et tetraeder og to oktaedre deles i tyve ligesidede trekanter, som igen kan sammensættes til eet ikosaeder. Det betyder, at eet ildatom og to luftatomer kan kombineres til eet vandatom. Trekanterne kan ikke opfattes som stof, eftersom de ikke har nogen rumlig udstrækning. Det er først når trekanterne sættes sammen til et regulært polyeder, at der dannes en masseenhed. Stoffets mindste dele er ikke, som hos Demokrit, de fundamentale eksistenser, men matematiske formler. Her er det helt klart, at formen er vigtigere end substansen som den er form for.

Vi har nu ganske kort gennemgået en del af den græske filosofi, som førte til atombegrebets skabelse. Vi vil nu springe frem til den moderne fysik, og spørge, hvordan de gamle tanker stemmer med det nutidige syn på atomet og kvanteteorien.

Ordet „atom" blev i den moderne fysik og kemi heftet på et forkert objekt, idet de mindste dele af det, der kaldes et kemisk stof, stadig er ret indviklede systemer, der er sammensat af mindre dele. De dele, vi i dag kalder elementarpartikler (Proton – Neutron – Elektron), bør snarere end atomet sammenlignes med Demokrits atomer.

Demokrits atomer var ikke i besiddelse af kvaliteter, som farve, lugt og smag. Han konstruerede sine atomer som ret abstrakte stykker materie, idet han dog lod dem beholde egenskaberne „Væren", rumlig udstrækning og form og bevægelse. Disse egenskaber lod han dem beholde, idet det ellers ville blive vanskeligt overhovedet at tale om atomerne. Dette betyder imidlertid, at atombegrebet ikke kan forklare geometri, rumlig udstrækning eller eksistens, fordi det ikke kan reducere dem til noget mere fundamentalt. Det moderne syn på elementarpartiklerne virker i denne henseende mere radikalt og konsistent. Hvad er en elementarpartikel? Vi taler f.eks. om en neutron, men vi kan ikke give noget veldefineret billede af, hvad vi mener med dette ord. Vi bruger mange billeder, idet vi snart opfatter den som partikel snart som en bølge eller bølgepakke. Dog ved vi med sikkerhed, at ingen af disse beskrivelser dækker nøjagtigt. Neutronen har ingen farve, ingen lugt eller smag, og ligner altså på dette punkt det græske atom (Demo-

krits). Men vi har også taget de andre kvaliteter fra den, ihvert fald til en vis grad de geometriske og kinamatiske begreber, som form og bevægelse i rummet, kan ikke bruges på den på en konsistent måde. Hvis man ønsker at give en *„nøjagtig"* beskrivelse af elementarpartiklen, er det eneste, man kan skrive, en sandsynlighedsfunktion. Men ikke en gang kvaliteten „Væren" hører med til det, vi beskriver. Der er en mulighed for „Væren" eller en tendens til „Væren". Den moderne fysiks elementarpartikler er således endnu mere abstrakt en det gamle græske atom.

Demokrits atomer består alle af samme „substans". Den moderne elementarpartikel har en masse i samme begrænsede betydning, som den har andre egenskaber. Eftersom masse og energi i henhold til relativitetsteorien i det væsentlige er det samme, kan vi sige, at alle elementarpartikler består af energi. Dette kan fortolkes på den måde, at energien udnævnes til grundsubstans ,og den har faktisk den væsentlige egenskab, der hører til begrebet substans, at den bevares. Vi har tidligere sagt, at den moderne fysiks opfattelse meget ligner Heraklits, hvis man fortolker hans „ild" som energi. Energi er faktisk det, som bevæger sig, den kan kaldes den første årsag til al forandring, og energi kan forvandles til stof eller varme eller lys. Heraklits strid mellem modsætningerne kan vi finde i striden mellem to forskellige former for energi.

I Demokrits filosofi er atomerne evige og uforgængelige stofenheder, de kan aldrig omdannes til hinanden. Her går den moderne fysik imod Demokrits materialisme og tager et klart standpunkt for Platon. Elementarpartiklerne er på ingen måde evige og uforgængelige, de kan faktisk omdannes til hinanden, hvilket ofte er iagttaget.

Der findes flere lighedspunkter end de her nævnte, men da disse er meget abstrakte betragtninger, har jeg udeladt dem.

For nu ikke at blive misforstået ved den sammenligning, der her er foretaget, er det nok nødvendigt at pege på, at der findes en kæmpeforskel på den moderne videnskab og den græske filosofi. Forskellen ligger i den moderne videnskabs empiristiske holdning, idet den moderne videnskab har været baseret på et detailleret studium af naturen, og på det postulat, at man kun kan udtale sig om sådanne ting, som er blevet verificeret eller i det mindste kan verificeres eksperimentelt. Den idé, at man i et eksperiment kunne udskille visse begivenheder i naturen for at studere detaillerne og finde ud af, hvad der er den konstante lov bag de stadige forandringe, fik grækerne aldrig. Den moderne fysiks udtalelser er derfor i en vis forstand mere alvorlig ment end den græske filosofi. Det storslåede i den græske filosofi ligger i beviset for, hvor langt man kan komme med at kombinere den almindelige viden om naturen, vi har, uden at udføre noget eksperiment, med en utrættelig bestræbelse på at bringe en vis logisk orden i denne viden for at forstå den ud fra almindelige principper.

Konklusion: Et helt naturligt spørgsmål ville nu være, hvad man får ud af dette, og hvorfor netop snakke om atomer? Eksemplet med netop at tale om atomer er valgt af flere grunde. For det første er det jo moderne at tale om disse ting og for det andet giver denne snak om atomer et illustrativt eksempel på, hvor mange år, der kan gå mellem en tankes opståen og dens eksperimentelle gennemprøvning. Artiklen er ikke i sig selv noget afsluttet hele, men snarere begyndelsen til et studieobjekt, et forord om man vil. I forbindelse med dette materiale melder der sig straks en række spørgsmål, som man kunne gå i gang med at studere, f.eks.:

Hvorfor skulle der gå ca. 2000 år i denne udvikling?

Hvorfor fandt grækerne ikke på at udføre eksperimenter?

Hvad har et studium af atomstrukturen at gøre med det daglige liv?

Der kunne nævnes mange flere og behandlingen af hvert af spørgsmålene ville igen give anledning til en række spørgsmål. Et studium af disse ting ville, hvor mærkeligt det end måtte lyde, berøre en lang række af principper både af mere almen etisk karakter og af religiøs art. Vi vil også få svar på hvorfor og hvordan udviklingen hæmmes og til tider bevidst ledes i negativ retning. Søger man disse svar og har man i sinde at udnytte sin nye viden i positiv retning, har man placeret sig selv som en positiv brik i udviklingen til gavn for helheden og til glæde for den enkelte.

Frank Pedersen.

☆

Kildemateriale samt litteratur, der kan anbefales ved mere detaillerede studier:

1. Bertrand Russell: Vestens Filosofi (Munksgaard).
2. Werner Heisenberg: Fysik og filosofi (H. Reitzels).
3. A. C. B. Lovell: Den enkelte og universet (Gad).
4. A. Einstein og L. Infeld: Det moderne verdensbillede (Gyldendal).
5. Fred Hoyle: Universets opbygning (Gyldendal).
6. P. Yogananda: En Yogis selvbiografi (Borgen).
7. G. Adamski: Telepati (S.U.F.O.I.).

Flyvende tallerkener kan være rumaffald

Rumforskningen har betydet, at der i verdensrummet flyver over 1000 genstande rundt, genstande, der er affaldsprodukter fra satellitter.

Se i vejret, og det skulle være underligt, om ikke også De på en klar nat vil få lejlighed til at observere en af de 1164 genstande, der stadig er i kredsløb om Jorden.

Dette til trods for, at ikke mindre end 1354 genstande, der er blevet opsendt efter at den første Sputnik den 4. oktober 1957 blev sat i kredsløb om Jorden, nu er vendt tilbage igen.

Alle opsendte genstande, der ikke går i kredsløb om Solen, knuses mod Månen eller på anden måde får en afvigende kurs, vender før eller senere tilbage til Jorden.

Når det sker, og de styrter ned gennem atmosfæren, opvarmes de af gnidningsmodstanden og gløder som meteorer.

De genstande, der fortsat er i kredsløb, og de, der i mellemtiden er gået til grunde, omfatter et stort udvalg, der spænder lige fra småstumper fra eksploderede brændstoftanke til intakte amerikanske eller russiske rumskibe. Nogle af disse genstande er aldrig blevet officielt katalogiseret i „satellit situations rapporten" og bliver det heller næppe.

Med det øgede antal raketopsendelser kan man omkring år 2000 vente, hver nat Jorden rundt, at kunne se menneskeskabte stjerneskud som tegn på, at endnu et stykke rum-affald er gået til grunde.

De forenede Stater holder nøje kontrol med alle rum-opsendelser, og eksperter hævder, at det er umuligt at holde sådanne hemmelige. USA vedligeholder radiokontrollen med et bælte, der strækker sig tværs over den sydlige halvdel af De forenede Stater, og som er i stand til at påvise genstande helt ned til en størrelse af 15 cm, hvis blot de med regelmæssige mellemrum passerer gennem denne zone.

Den 17. september i år opsendte russerne noget, der eksploderede kort efter at være gået i kredsløb. Russerne gav aldrig meddelelse om denne opsendelse, men den amerikanske radiokontrol opdagede den, og satellit-katalogets næste udgave den 15. oktober rapporterede troligt, at yderligere 9 genstande var gået i kredsløb, mens 51 var gået til grunde i atmosfæren.

I maj eller juni opdagede radiokontrollen tre genstande i rummet, som ikke var blevet sporet før. Satellit-registret ved ikke, hvornår de er blevet opsendt eller af hvem. Man ved kun, at genstandene er ret små og at de går i baner, der hyppigt benyttes af amerikanske satellitter. De har indtil videre fået betegnelsen „ukendte" og menes at være rumaffald af en slags, der i tidens løb er sunket ned i et lavere kredsløb.

Silkeborg Avis,
25. november 1966.

Spøgelser på himlen

De »flyvende tallerkener«: et atmosfærisk fænomen – og et barn af den kolde krig.

„It looked like a saucer" – Den så ud som en tallerken, hed det om de ubekendte og mysteriøse flyvende genstande, som den respektable købmand mr. Kenneth Arnold fra Boise i USA-staten Idaho angiveligt iagttog den 24. juni 1947 under en flyvning i Rocky Mountainbjergene.

En god historie

I nærheden af Mt. Rainir (4392 m) var pludseligt ... „ni lysende runde genstande, der alle så ud som en diskos", dukket op og havde nær ramt hans fly.

Købmanden kunne ikke opgive nogen vidner,

da han havde været alene i maskinen. Men under alle omstændigheder havde journalisterne en god historie hjemme – og købmand Arnold en gedigen publicity. Takket være sin „øjenvidneberetning" tjente han tillige en bunke gode, amerikanske dollars.

En psykose

Arnold er nu gået over i historien. Og i dag, 20 år efter, har han efterfølgere i tusindtal verden over.

Ifølge en undersøgelse foretaget af det amerikanske Gallupinstitut for nylig tror ikke mindre end fem millioner USA-borgere i dag fuldt og fast på at have set de „flyvende tallerkener".

Siden 1948 har det amerikanske luftvåben indsamlet alle beretninger om de flyvende tallerkener og rubriceret dem under den seriøse betegnelse "Unidentified Flying Objects" (ubekendte flyvende genstande).

Ved udgangen af 1965 registreredes i en „blåbog" i alt 10.147 rapporter om de mystiske UFOer. Heraf lod de 9.501 (d.v.s. 94 pct.) sig forklare ad naturlig vej. Der var i de fleste tilfælde tale om iagttagelser af nordlys, meteorer, fugle, lysende stjerner, lyskastere, helikoptere, vejrballoner, usædvanlige skyformationer, sammensatte reflekser etc.

Mange af dem, der har rapporteret at have set UFOer, er simpelthen blevet ofre for en massepsykose!

Følger man nemlig kurven for UFO-rapporter igennem de nævnte tyve år, så bliver det straks påfaldende, at antallet af disse rapporter stiger stejlt i perioder med skærpet politisk spænding i verden!

Mening med galskaben

I 1952 fik UFOerne deres første boom. Den amerikanske befolkning var træt af krigen i Korea, som allerede havde varet i to år. Trumans præsidenttid lakkede mod enden, og McCarthys makabre heksejagt var gået ind over hele USA.

På dette tidspunkt berettede pressen, radio og TV i USA dagligt om flyvende tallerkener – snart var de set over amerikanske tropper i Korea, snart ved amerikanske baser rundt omkring – og sidst, men ikke mindst, den 19. og 20. juli over selve USAs hovedstad. To flyvende tallerkener havde her placeret sig over henholdsvis det Hvide Hus (præsidentens embedsbolig) og Capitol, USA-kongressens bygning.

Der bliver ligesom en slags mening med galskaben, når man i samtidige presseberetninger (28. juni) kan læse, at en norsk jetjager på Svalbard har opdaget en nedstyrtet flyvende tallerken, der angiveligt skulle være fyldt med en ladning højeksplosive sprængstoffer. „Tidmålere og øvrige instrumenter bærer russiske indskrifter. Det må antages, at tallerkenen kommer fra Sovjetunionen og på grund af instrumentfejl har måttet nødlande", hed det videre.

Ganske vist dementerede den norske regering historien, men millioner af mennesker var i et øjeblik suggereret: „Et nyt Pearl Harbor truer USA".

Højsæson i 1966

Der var for øvrigt også UFO-højsæson sidste år, to-året for USAs forbryderiske eskalation i Vietnam. Amerika hjemsøgtes som aldrig før af de flyvende tallerkener. Alene i første halvår registreredes hos US Air Force 5.335 rapporter og henvendelser om UFOer. Det var tre gange så mange som i andet halvår af 1965.

To UFO-rapporter blev udgivet: „Exeter-epi-

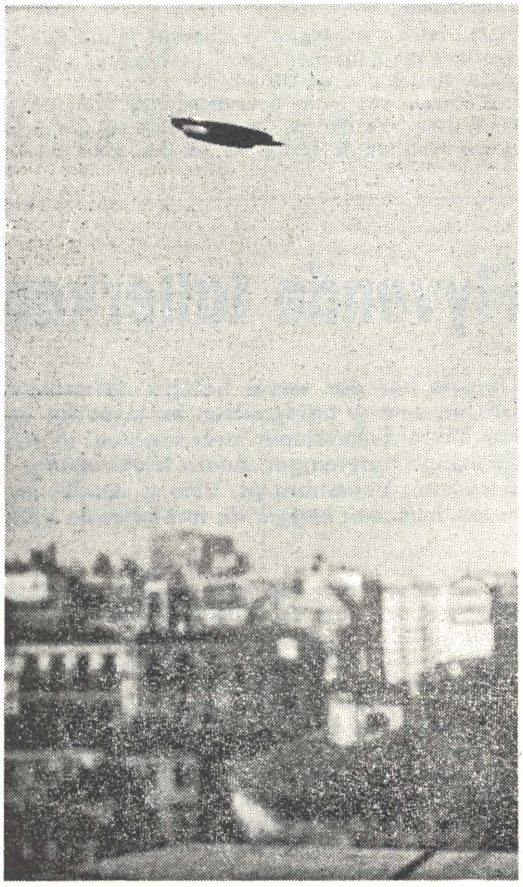

En ægte flyvende metal-tallerken sendt i luften af journalister i Milano i Italien.

soden" og „Flyvende tallerkener – en alvorlig sag". Begge blev bestsellere i USA.

Sæsonen blev åbnet af hjælpesheriffen i Milan i staten Michigan. Han havde angiveligt fotograferet flyvende tallerkener på nattehimlen. Ved en nærmere undersøgelse viste det sig, at det drejede sig om optiske fænomener i forbindelse med Månens og Venus' lysbaner.

Og nogle „svævende genstande" over moserne i Dexter kunne entydigt identificeres som lysende sumpgas.

Et led i den psykologiske krig

Sidste års sæson afsluttedes med det 13. årsmøde i „Amerikas forenede flyvende tallerkenklubber", der tæller omkring to dusin UFO-foreninger over hele USA. 200 troende forsamledes udstyret med madkurve og klapstole i 35 graders varme i Moyave-ørkenens varme sand i Californien.

Men også i en række europæiske lande følger man ganske godt med. (også herhjemme i Danmark findes der en UFO-klub).

Historien om denne bevægelse ville fylde flere bind. Men kan den på den ene side forekomme overspændt og latterlig, så er den ikke desto mindre ikke ufarlig, al den stund UFO-logien hører med til det fordummelsesrepertoire, der skal få folk til at beskæftige sig med noget ligegyldigt, og derved bliver et led i den psykologiske krig.

Simple fysiske fænomener

Forsøg og sammenligning udført af amerikanske videnskabsmænd levner ikke megen tvivl om, at de fleste UFO-fænomener kan henføres til elektriske processer i atmosfæren. Ofte drejer det sig om lysende plasmaskyer i nærheden af elektriske højspændingsledninger. På samme måde er det såkaldte kuglelyn ikke andet end en lysende plasmasky.

Betegnende nok er UFOerne – trods ti års praktisk rumforskning – endnu aldrig blevet „antruffet" i verdensrummet, men udelukkende i jord-atmosfæren. Og det til trods for, at efterhånden tusinder af raketter, satellitter og sonder følges af radarsystemer alle døgnets 24 timer.

I lyset af videnskabens undersøgelser er „de lysende mystiske genstande" altså ganske simple fysiske fænomener.

Land og Folk,
2. februar 1967. *Horst Hoffmann.*

Flyvende tallerkener eller UFO'er

I årevis har der været heftige diskussioner om »flyvende tallerkener« eller UFOer, som er betegnelsen for mystiske ting, der er iagttaget som oftest i luften. Disse diskussioner fører sjældent til enighed. Nogle lader sig overbevise af de mange beretninger. Andre tvivler stadig. I denne artikel har Frede Storgaard Sørensen, Vejrumbro pr. Viborg, samlet nogle af de oplysninger, der kan udledes, hvis man lægger de forbløffende beretninger om iagttagelserne til grund.

I de sidste 20 år har der været et stigende antal rapporter om de såkaldte flyvende tallerkener, og det er følgelig et emne, som flere og flere bliver interesseret i, efterhånden som der skrives og tales mere om det.

Men er de flyvende tallerkener udelukkende et moderne fænomen, noget, man har fået som en erstatning for den overtro, som de fleste mennesker troede på forhen? Nej, moderne er fænomenet ikke, idet man allerede i Inka-indianernes gamle beretninger har fundet beskrivelser af genstande, der fløj hen over himlen; og også på sanskrit, et gammelt indisk sprog, der ophørte med at være talesprog længe før Kristi tid, er der beretninger om flyvende tallerkener.

Ligeledes kan man en del steder i Bibelen finde beretninger, der – med lidt god vilje – kan tolkes som beskrivelser af tallerken-formede rumskibe. De gamle romere så også af og til mærkelige „ting" komme hen over himlen, og hvad var mere nærliggende for et krigerfolk end at kalde dem for „flyvende skjolde"?

Flyvende underkop

Historien om de flyvende tallerkener startede for alvor først efter 24. juni 1947. På denne dato så en forretningsmand og privatflyver Kenneth Arnold fra staten Idaho i USA ni store lysende skiver bevæge sig hen over himlen med en fantastisk hastighed. Historien gik pressen rundt,

og Arnolds egen sammenligning: „–som underkopper, der slår smut hen over en vandoverflade –" blev af en smart journalist forandret til „en flyvende underkop" (på engelsk flying saucer), hvilket snart blev den almindelige betegnelse for den slags flyvende genstande.

Da sagen senere blev omtalt i de danske aviser, blev navnet af de madglade danskere forandret til „flyvende tallerkener", en betegnelse, der nu er ved at blive trængt lidt i baggrunden af det mere videnskabelige, men mindre appetitvækkende UFO, en forkortelse af Uidentificeret Flyvende Objekt.

Denne sidste betegnelse vil fortrinsvis blive brugt her ,da flyvende tallerken minder lidt for meget om køkkentragedier!

Tre hovedtyper

Men hvad er UFO egentlig? Der er rapporteret om mange forskellige typer, men langt de fleste UFOer hører til én af de tre hovedtyper, der kort skal omtales her.

Den almindeligste type er de såkaldte „telemeterskiver", hvis opgave tydeligvis er at rekognoscere; de er ret små – fra 20-40 cm i diameter – og de iagttages i massevis over hele Jorden, især i nærheden af militære anlæg som flyvepladser eller russiske og amerikanske raketbaser eller atomforsøgsstationer. Telemeterskiverne er ubemandede og kan sammenlignes med de ubemandede satellitter, vi sender op for at få oplysninger om f.eks. den kosmiske stråling.

Telemeterskiverne er udsendt fra og sender oplysninger tilbage til store moderskibe, der har tilbagelagt den lange strækning fra „hjemstedet", og som før holdt 12-15 kilometer oppe i Jordens atmosfære. Disse moderskibe er cigarformede og somme tider op til flere kilometer lange. Jetpiloter, der flyver i stor højde, har flere gange rapporteret om disse „cigarer", men det er også lykkedes at iagttage dem fra jorden, ligesom der er taget flere fotografier af dem.

Den tredje og sidste hovedtype er de bemandede flyvende tallerkener, der nu og da lander på Jorden. De har ofte form som to tallerkener – flade eller dybe – der er lagt sammen, er ca. 15 meter i diameter og omkring 6 meter i højden. De er forsynede med ruder eller koøjer hele vejen rundt og har ofte på undersiden tre kugler – sædvanligvis kaldt landingskugler – som de er i stand til at trække op.

Mærkværdigheder

UFOerne overrasker de fleste mennesker med deres enestående flyveegenskaber; f.eks. har man med radarudstyr og andet indviklet materiel målt hastigheder på 80.000 kilometer i timen og det endda inden for Jordens atmosfære. Den højeste hastighed, vi „jordmennesker" har opnået, er omkring 5000 kilometer i timen (for øvrigt med det amerikanske forsøgsfly X-15); de bemandede rumkabiner, der cirkler omkring Jorden i løbet af godt halvanden time, opnår ikke hastigheder over 40.000 kilometer i timen, og det er, hvor atmosfæren er så tynd, at man næsten kan se bort fra den.

En anden egenskab ved UFOerne er, at de kan ændre hastighed og kurs i løbet af ingen tid, f.eks. kan et fartøj komme med stor hastighed, så pludselig dreje helt skarpt uden at nedsætte hastigheden det mindste, for senere pludselig at stå helt stille. Lige så pludselig er fartøjet så væk, sandsynligvis forsvundet så hurtigt, at øjet ikke kan følge dem. Ofte bevæger UFOerne sig i zig-zag henover himlen uden at forandre hastighed i „hjørnerne". Hvis et jordisk fartøj skulle foretage sådanne manøvrer, ville menneskene i det simpelthen blive presset mod væggen med så stor kraft, at de ville omkomme derved.

En tredje mærkværdighed ved UFOerne er, at de sædvanligvis bevæger sig uden den mindste støj, højst en let summen eller fjern hylen. Hvis de lavede blot halv så megen larm som vore jetmaskiner, ville vore chancer for at få øje på dem være mangedoblet. Endvidere er der det mærkelige, at UFOer lyser i mørke; lyset kan antage alle regnbuens farver, og sommetider forandres det i forbindelse med manøvrerne, til andre tider blinker det.

Bivirkninger

Løjerligt er det også, at mange af de mennesker, der har været på nært hold af et UFO, rapporterer om legemlige forandringer under og efter observationen. Disse forandringer kan være en mærkelig stikken i huden, hovedpine, svimmelhed, bismag i munden eller sågar mavebesvær. Der er dog ikke grund til ængstelse; hvis UFOernes besætninger virkelig var fjendtligtsindede, ville de – med deres overmåde fremskredne teknik – let kunne erobre hele Jorden og udslette befolkningen. Da de ikke har gjort det, må vi regne med ,at de blot er interesserede i vore forhold eller oven i købet vil hjælpe os, når tiden er moden dertil.

Også på andre måder bemærker man tilstedeværelsen af UFOer; f.eks. har man lagt mærke til, at kompasnåle bliver helt „vilde" og snurrer rundt i kompashuset, at der er „knas" i radioen, eller at den elektriske installation træder ud af funktion. Dette sidste kan der gives mange eksempler på. Engang passerede et UFO tæt forbi en jetmaskine; dette medførte, at alle kontrollamper lyste rødt, og at cockpittet blev uudholdeligt at være i. Piloten blev derfor nødt til at springe ud med faldskærm. Ligeledes passerede et UFO engang hen over en australsk lufthavn, hvilket bl.a. bevirkede, at alle elektriske ure kom ud af funktion. Endvidere har

mange bilister – også en del fra Danmark – rapporteret, at deres bil – bedst som de kørte – på uforklarlig vis gik i stå (dør ud, som det hedder), og når de så stod ud af vognen, så de et UFO tæt ved vejen; når UFOet var forsvundet, kunne de ufrivilligt standsede biler uden mindste besvær starte og køre videre.

Forbløffende

Somme tider nærmer UFOerne sig jorden for at slippe af med affald, som altid indtil nu er sporløst forsvundet – sandsynligvis fordampet – inden man har nået at underkaste det en kemisk analyse. Affaldet er sædvanligvis en temmelig klæbrig masse, der forsvinder mellem fingrene på dem, der rører ved det. I enkelte tilfælde er der ned fra UFOet faldet metalkugler.

De mest bemærkelsesværdige tilfælde af denne art fandt sted i Argentina den 25. december 1964 og den 23. februar 1965. For ikke så længe siden udtalte dr. Olavo Fontes i Buenos Aires, at han havde foretaget en analyse af metallet i den kugle, der faldt juledag. Han erklærede: „Dette objekt stammer ikke fra Jorden! Aldrig har jeg været så spændt på en undersøgelse, som jeg var i dette tilfælde. Der er overhovedet ingen tvivl i mit sind om, at vi nu står ansigt til ansigt med den mest forbløffende kendsgerning, man overhovedet har kunnet forestille sig. Denne kugleformede genstand er fabrikeret uden for vor planet, eftersom den indeholder magnium med en vægtfylde og en renhed, der er ukendt på Jorden". Her skal måske nævnes, at magnium er det metal, der forbrænder og lyser, når en blitzpære „lyner".

Observationer

Er der virkelig mennesker, der ser UFOer? Ja, i høj grad. I de sidste 15 år, hvor observationerne har været særlig talrige, har man fået over en kvart million rapporter, fordelt over hele Jorden. Heraf kan de fleste – ca. 90 pct. – forklares på naturlig måde, som almindelige flyvemaskiner, stjerneskud, stjerner, satellitter, skyer, reflekser fra billygter, fugle eller slet og ret udslag af folks vilde fantasi, enten de så virkelig selv tror at have observeret et UFO eller blot vil gøre grin med borgermusikken. Dette sidste var således tilfældet i København for en del år tilbage, hvor to unge mennesker fotograferede en paptallerken, der var hængt op mellem to træer; de to unge påstod senere at have set og fotograferet en flyvende tallerken. Historien gik pressen rundt, og de to unge var endog i TV; senere måtte de dog indrømme, at det hele var bluff. Sådan en historie er blot med til at skade sagen, idet folk tror, at alle rapporter er bluff, når én er det.

Endvidere må en del rapporter lægges til side på grund af utilstrækkelige oplysninger. En rapport som denne: „Da fru Svendsen i går kl. 11,15 rystede gulvmoppen ud af sovekammervinduet, så hun en flyvende tallerken" eller som denne: „Da Theodor Olsen i onsdags kørte fra arbejde, så han et lys på himlen. Theodor tror, at det var et UFO", er ikke gode rapporter.

Sandhedsprøve

Selv om alle disse rapporter tages fra, er der dog stadig lidt under 10 procent eller 20.000-25.000 tilbage, som modstandere af sagen ikke uden videre kan afvise. Observatørerne er fordelt på alle samfundslag, bl.a. præster, politibetjente, piloter, meteorologer, videnskabsmænd eller radarobservatører. De sidstnævnte ser ofte først genstanden på radarskærmen for så at rette blikket eller kikkerten mod himlen, hvor de ofte – hvis skyer ikke forhindrer – får øje på fartøjet.

I flere tilfælde har man ved en løgne-detektor prøvet, hvorvidt den kunne afgøre, om beretningerne var sande, men detektoren sagde altid god for sandfærdigheden.

Det er ofte nævnt, at ingen alvorligt arbejdende videnskabsmand tror på en virkelighed bag de flyvende tallerkener. Hvis man definerer en alvorligt arbejdende videnskabsmand som en videnskabsmand, der ikke tror på flyvende tallerkener, er dette rigtigt. Men hvis man regner en videnskabsmand for alvorligt arbejdende, hvis han nyder almindelig anseelse, er det forkert, idet f.eks. mange ledere af astronomiske observatorier tager UFO-sagen alvorligt.

Her skal blot nævnes to „store" navne:

Overbevist

Det første er Hermann Oberth, tysk ruminge niør, der allerede i 1923 – længe før tiden var moden dertil – udgav en bog med beregninger, der er grundlæggende for såvel V1- og V2-raketterne under krigen, som for vore dages flertrinsraketter.

Det andet „store" navn er Clyde W. Tombaugh, amerikansk astronom, der i 1930 opdagede den fjerne Pluto efter at have regnet sig til, at den måtte være der, idet han benyttede uregelmæssigheder i de to næstyderste planeters, Uranus' og Neptun's baner. At han ikke med tiden er blevet forkalket og utilregnelig, ses af, at han i dag er USA's rumekspert med hensyn til planeten Mars. Dr. Tombaugh har for øvrigt selv iagttaget et cigarformet moderskib, som holdt stille højt over jorden.

At den amerikanske stat har oprettet en afdeling inden for US Air Force (luftvåbnet), der skal tage sig af rapporter om flyvende tallerkener, og at den hvert år anvender millioner til dette formål, tyder også på, „at der er noget om det".

Fotografier

Der er for øvrigt i tidens løb taget adskillige fotografier og film af flyvende tallerkener. Negativerne har altid været underkastet ekspertundersøgelse, og i de fleste tilfælde kunne der ikke være tale om trick.

F.eks. så den verdensberømte filminstruktør Cecil B. de Mille – ham med filmen „De ti bud" – kort før sin død en film af en flyvende tallerken, der nærmer sig over nogle træer og i farten trækker en af sine landingskugler op. Han sagde bagefter: „Jeg kan ikke sige, om den er ægte. Jeg tør heller ikke påstå, at den er falsk. Men hvis den er et falsum, må den have kostet millioner at fremstille".

Filmen blev optaget af en kvindelig amatørfotograf i USA, der sandsynligvis ikke ville ofre millioner på at lave filmen, idet hun i hvert fald ikke kunne få det for den bagefter.

For øvrigt er det en almindelig kritik mod fotografier af sådanne objekter, at de næsten altid er så utydelige. Dette skyldes oftest, at billederne er taget med et almindeligt kamera uden telelinse og bagefter er underkastet en kraftig forstørrelse i håb om at kunne se noget mere. De kan selv prøve en klar aften med måneskin at fotografere den forholdsvis store måne, og så bagefter se negativet. De vil kun kunne se en stor prik; hvis De forstørrer kraftigt op, vil De se, at billedet bliver let tåget.

Hvorfra?

Men hvor kommer UFOerne fra? Nogle mener, de kommer fra de andre planeter i vort solsystem, andre mener, at de kommer fra planeter uden for dette, og helt andre mener begge dele. At Jorden ikke er den eneste klode, der har liv, er nu videnskabeligt bevist, idet man i meteoritter (sten, der kommer fra verdensrummet og rammer Jorden) har fundet forsteninger i lighed med dem, der levede på Jorden for længe siden. Der har altså været liv på andre kloder, og er det utænkeligt, at der i dag skulle være intelligent liv?

Og når man tænker på, at menneskets første flyvning fandt sted i 1903, og derefter på, at vi nu i 1967 sikkert snart når Månen med bemandede rumskibe, er det så utænkeligt, at intellligensvæsener ,der står højere i udvikling end os, kan bygge rumskibe med fremragende flyveegenskaber?

Frede Storgaard Sørensen.

Mystisk oval gjenstand over Harstad påskeaften

Skiftet farge mellom rødt, grønt og hvitt.

En temmelig stor sigarlignende gjenstand ble av syv personer betraktet over Harstad påskeaften. Gjenstanden, som i omlag et kvarter beveget seg sakte i nordlig retning, aksellererte plutselig til stor fart og forsvant; samtidig ga den fra seg et sterkt pulserende hvitt lys. Tingen ble sett i kikkert av syv personer, og de er alle overbeviste om at den sigarlignende tingen som også skiftet farve mellom rødt, grønt og hvitt mens den gikk sakte, ikke kunne være hverken værballong, signalrakett eller lignende.

Gjenstanden hadde oval form og på midtpartiet et mørkere belte som ble sett helt tydelig. Det meldes at været var klart med minimal vindstyrke.

Kvartermester Per Fjelldalen, Bodø, som var på ferie i Harstad i påsken var en av dem som så gjenstanden. Han kan opplyse at selv om han vanligvis stiller seg skeptisk til meldinger om flyvende tallerkener, som de kalles, er han ikke i tvil om at den ovale tingen han kunne betrakte i kikkert påskeaften var en slik flyvende tallerken, eller UFO, som spesialistene kaller dem – flyvende uidentifiserte objekter. Gjenstanden oppførte seg i høyeste grad merkverdig og han er fullt overbevist om at den ble styrt av tenkende vesener.

Harstad Sjøforsvarsavsnitt ved kommandør Gulbrandsen opplyser at man der ikke kjenner til saken. Det gjør heller ikke DKN, erfarer HT. Det er på det rene at militæret ikke hadde øvelser i Harstad påskeaften, så man kan vel trykt utelukke muligheten av at militæret hadde en finger med i spillet.

Forøvrig er det interessant å merke seg at episoden klaffer sammen med møter svenske feriegjester har hatt med noe de påstår er flyvende tallerkener. I fjelltraktene mellom Mosjøen og Sverige har flere svensker sett mystiske gjenstander på nært hold. Familien Søderstrøm, som er en familie på fem stykker, oppdaget plutselig en meget stor tallerken bare omlag 20 meter over bakken. Diameteren skulle være 30-40 meter. Også denne oppførte seg underlig med hensyn til skifting av farge. Også denne akselererte plutselig opp til stor fart og forsvant med en hvinende lyd.

Like før påske i år skal det også ha vært observert en flyvende uidentifisert gjenstand over Luleå i Sverige.

Hvis noen i Harstad-området har gjort observasjoner av lignende slag i den siste tiden, er HT interessert i rapporter.

Harstad Tidende,
29. marts 1967.

Der er mere mellem himmel og jord end...

Peder Andersen, Randers, der er leder af det danske bibliotek under organisationen UFO, fortæller om uidentificerede flyvende objekter.

Der er mere mellem himmel og jord, end Vorherre har skabt, er der mange, der nøjes med at konstatere, hvis de ser et eller andet usædvanligt, som ikke straks lader sig forklare ad fornuftens vej eller videnskabeligt.

En anden gruppe, som ikke slår sig til tåls med denne erkendelse, er de folk, som sætter noget ind på at undersøge fænomenerne, efterhånden som de dukker op, indsamler materiale, bearbejder og sammenligner, og hertil hører en lang række ufologer, som findes over hele Jorden.

De uidentificerede flyvende objekter (UFOer) optager en lang række mennesker, såvel jævne borgere, som teknikere og højere videnskabsmænd, som har observeret et objekt, der ikke kan placeres nogen steder blandt de jordfænomener, man kender.

☆

Også i Randers har organisationen fundet tilhængere.

P. C. Andersen, Violvej 5, er leder af den danske afdelings bibliotek, og følger nøje med i, hvad der sker over hele Jorden.

Regelmæssig samles han med en kreds af lokale ufologer, hvor man orienteres om de nyeste iagttagelser og drøfter tingene igennem. Disse diskussioner suppleres op med film og billeder, og det kan ske, man får en fremmed specialist til at holde foredrag.

– Disse aftener anser vi for meget værdifulde, fortæller Peder Andersen, for herved får medlemmerne en god orientering om, hvad der sker, og de, som ikke allerede har observeret en UFO, bliver forberedt og bliver ikke nær så ophidset, når og hvis det sker.

– Er der observeret UFOer her i landet?

– Ork ja. Vi behøver ikke at gå ret langt. En randrusianer har set en ud over Vorup, og på Djursland har der for nogen tid siden været ret stor aktivitet.

– Hvordan ser de ud?

– Der er set flere forskellige typer, men de mest almindelige har form som en omvendt dyb tallerken, og deraf kommer navnet: de flyvende tallerkener. Disse er meget varierende i størrelsen. – Man har set eksemplarer med en diameter på 6-10 meter, men der er også set nogle med en diameter på over 50 meter.

På lang afstand ser det ud, som om de omgiver sig med et stærkt lysende felt, som næsten kan udviske omridset. Det mener man er et kraftfelt, hvormed de ophæver det atmosfæriske tryk, så de kan bevæge sig med den enorme hastighed, som de gør. Ved hjælp af radar og andre tekniske hjælpemidler har man målt hastigheder på UFOer på op til 100.000 km i timen, så vore moderne raketter og rumskibe er jo rene sinker i sammenligning hermed.

☆

– Har De selv set nogen?

– Ja, men den var ikke helt tydelig. Langt de bedste observationer er gjort i Amerika, hvor man endog har fået tid til at fotografere dem.

– Hvordan reagerer man, når man får øje på een?

– Den mest almindelige reaktion, at man bliver ophidset og synes ikke, tiden kan slå til. Man vil gerne se så meget og så længe som muligt.

De fleste observationer er sket, når man går og er optaget af en eller anden ting. Pludselig ser man op og får øje på dem, helt tilfældig. Der er endnu ingen, der har præsteret at gå ud for at finde en UFO, og så har set een.

I de tilfælde, hvor de er blevet fotograferet, har observatørerne gået med apparatet skudklar, for at fotografere een eller anden ting i naturen.

Som regel varer observationerne ikke mere end et par minutter, så forsvinder UFOet. Den fortoner sig i det fjerne i løbet af et par sekunder, hvilket viser den enorme hastighed, de bevæger sig med.

I øvrigt synes det ikke, som om UFOerne er særlig interesseret i Danmark. Man kan stort set sige, at de koncentrerer sig om de lande, som er længst fremme i teknisk udvikling.

Ved affyringen af raketter i USA har man kunnet konstatere særdeles stor aktivitet i luftrummet omkring affyringsstedet, og på radarskærmen har man set, at flere er sat efter raketten, når den kom i luften.

☆

– Hvad mener man, de kommer efter?

– Tilsyneladende er de nærmest ude efter oplysninger fra Jorden, men det kan man ikke sige helt sikkert.

Der er i hvert fald aldrig nogen, der er gået

til angreb. Man har et tilfælde, hvor en amerikansk jet-jager er forulykket under jagten på et UFO, men det behøver ikke at være UFOets skyld. Man mener, at jageren er kommet for tæt til UFOets kraftfelt og således er gået i stykker.

Tværtimod har de fleste observatører fortalt, at UFOerne optrådte tillidsfuldt.

Det er sket, at en person har overrasket et UFO på meget nært hold, så nær, at UFOet ikke har kunnet nå at forsvinde.

Der blev rettet en kraftig lysstråle på personen, og det bevirkede, at vedkommendes sanser blev fuldstændig lammet et kort øjeblik. UFOet forsvandt skyndsomt, og der var ingen spor efter det, da lammelsen efter et par minutter forsvandt igen uden at efterlade sig noget mén.

☆

– Hvor kommer de fra?

– Heller ikke det ved man med sikkerhed, men der er visse faktorer, som man ikke helt kan se bort fra.

Man har lagt mærke til, at de gange, hvor der har været størst aktivitet af UFOer, har været på de tider, hvor planeterne Mars og Venus har været nærmest ved Jorden.

Det er selvfølgelig ikke noget bevis, men det er jo da påfaldende.

– Hvornår sker det igen?

– Ifølge beregningerne kommer de to planeter igen tæt til Jorden i slutningen af 1967.

– Skal vi så ud og se på UFOer til efteråret?

– Ja, det vil jo vise sig. Hvis de nævnte teorier holder stik, skulle der være gode muligheder for at gøre observationer, men som nævnt er de hidtidige observationer helt tilfældige. Det er i øvrigt mit indtryk, at der sker mange flere iagttagelser end de, som organisationen har kendskab til. Folk ved ikke, hvad de skal stille op med deres viden, og derfor får man aldrig fat i de oplysninger, som måske kan øge vores viden om de uidentificerede flyvende objekter.

Folkebladet (Randers Soc. Dem.),
31. marts 1967.

BEMÆRK!

Regnskabskontoret får pr. 1. aug. telefon.

Materialer udsendt af SUFOI samt abonnement kan herefter bestilles telefonisk på nr. (06) 43 10 05.

Soldater graver mystisk hul i Langholt ud i dag

Ingeniørregimentet i Randers mener, at det er frembragt af øvelsesbombe, men det afvises af flyvevåbnet.

Eksperter fra ingeniørregimentet i Randers vil i dag grave i det hul, som lørdag formiddag blev opdaget på en kornmark tilhørende gdr. Th. P. Andersen, Østerladen, Langholt. Hullet er omkring tre gange fire meter stort og op til 70 cm dybt, og i midten er der et rundt, dybere hul med en diameter på ca. 20 cm.

Ingeniørregimentet sendte i formiddag sin ammunitionsrydningsekspert, premierløjtnant E. M. Grosen, og et par soldater af sted til Østerladen, hvor de med håndværktøj vil prøve at finde ud af, om der skjuler sig noget under hullets overflade.

Intet dansk fly har tabt noget

Før premierløjtnant Grosen blev sendt af sted, havde ingen fra ingeniørregimentet set hullet, men en talsmand oplyste, at hullet efter de beskrivelser, man havde fået af det, ligner det hul, som en 30 punds øvelsesbombe frembringer. Denne bombe er forsynet med en lille sprængladning.

Imidlertid afviser man hos flyvevåbnet, at et dansk fly skulle have tabt en bombe eller andet over området. Eksperter fra flyvevåbnet beså hullet i lørdags, og senere blev det fotograferet fra en helikopter, men eksperterne kunne ikke sige noget afgørende om, hvordan hullet var opstået og bad derfor om assistance af en sprængningsekspert fra Jyske trænregiment.

Isklump faldet af fly højt oppe?

Han mente ikke, at der var tale om et hul efter en sprængning, og for eventuelt at få mystikken hævet, sendte man derfor bud efter folkene fra ingeniørregimentet i Randers, som nu vil prøve at grave i hullet.

I flyvevåbnet mener man, at hullet måske kan være lavet af en isklump, som er faldet af et fly i stor højde, hvorimod man afviser, at hullet skulle være opstået som følge af et lynnedslag eller en meteor.

Vendsyssel Tidende,
16. maj 1967.

★ UFO-BILLEDER ★

Paul Villa, 23-årig studerande vid universitetet i Albuquerque, New Mexico, tog 23 sept 1966 dessa bilder.

I ungefär 30 sekunder låg föremålet stilla och lät sig fotograferas för att sedan ljudlöst försvinna igen.

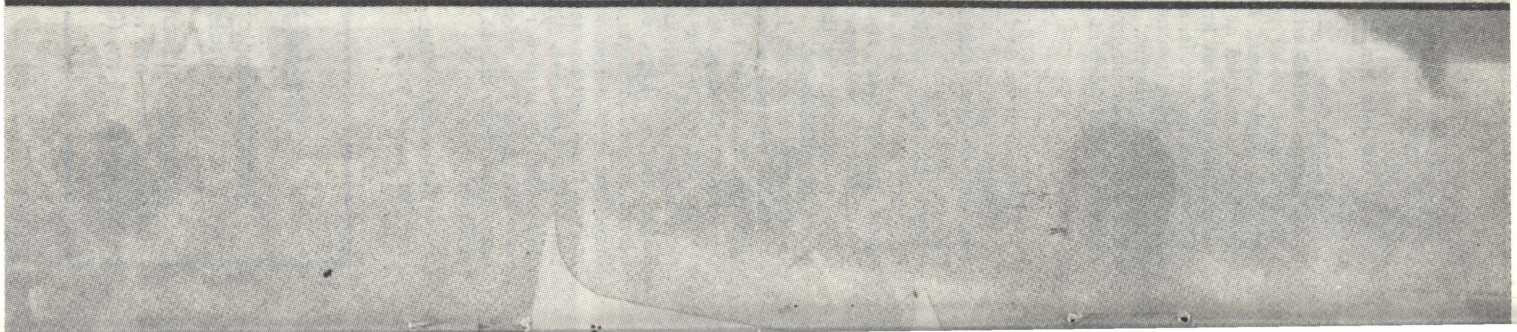

ÄR DETTA EN GÄST FRÅN EN FRÄMMANDE PLANET?
Undersidan på det främmande föremålet visar något som kan vara farkostens "landningsställ".

TALLERKEN I SKUDDET

Frisør Ralph Ditter i Zanesville, Ohio, tok bildet hjemme hos seg selv, med et polaroid-kamera, forteller han. Tallerkener er utvilsomt i skuddet, nå går hans billedskudd verden rundt. Ditter bedyrer at det er aldeles ekte, og siden flyvende tallerkener har mange betydelige og høyst alvorlige tilhengere, så la ikke oss benekte muligheten nå heller.

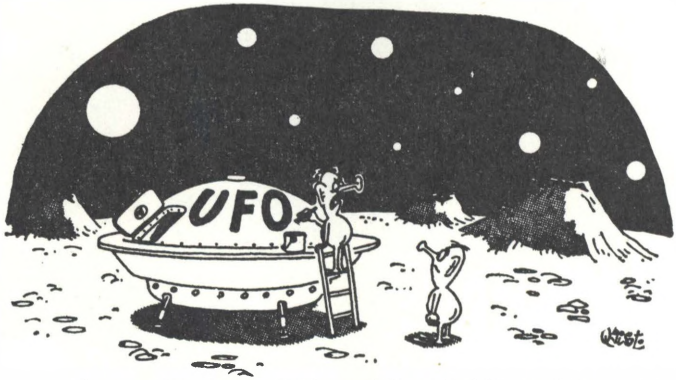

– Jeg er træt af altid at blive kaldt en løsrevet vejrballon!

Mystik ved Østerladen

Natten mellem den 12. og 13. maj fremkom der et hul i marken hos gårdejer Thomas P. Andersen, Østerlade ved Nørresundby.

Herr Andersen mente, at hullet kunne være forårsaget af en genstand tabt fra et fly og militær fra Flyvestation Alborg blev derfor tilkaldt. Man begyndte at grave hullet ud, men måtte hurtigt opgive, idet det fyldtes med vand.

I stedet tilkaldtes mandskab fra Ingeniørskolen i Farum. Dette mandskab befandt sig i Sønderjylland og var under ledelse af major S. A. Hansen. Da kommandoet havde været beskæftiget med at fjerne gamle forsagere i Sønderjylland, var det i besiddelse af specialgrej som f.eks. bombesøgere til at spore jernholdige genstande med. Foruden bomberydningskommandoet blev CF-kolonnen fra Thisted tilkaldt for at assistere med at pumpe vandet væk.

Gennem tynde rør, der var boret ned i 12 meters dybde, blev bombesøgeren sænket ned og hver gang gav den et tydeligt udslag ved dybden 8-8½ meter. Her stoppede efterforskningen. Oberstløjtnant E. V. Darr, der er chef for Ingeniørskolen i Farum, mente at omkostningerne ved at udgrave hullet ville blive for store.

Vor UFO-gruppe i Nørresundby havde Veggerby-hullet i erindring, og var derfor på pletten næsten før militæret. Hvad kunne de sige om hullet? Jo, det var omkring 3-4 meter i diameter og i midten var der et 70 cm dybt og 20 cm bredt hul. Sten og jordklumper med en diameter på 30-40 cm var slynget ca. 15 meter væk fra hullets centrum. Klumperne var spredt nogenlunde cirkulært. (se ill.) Jorden omkring hullet var knastør, idet der – trods et kraftigt tordenvejr om natten – ikke var faldet en dråbe regn. Først lørdag den 13. om eftermiddagen kom regnen. Det regnede så kraftigt, at hullet regnede fuldt og næsten faldt sammen.

En unavngiven dame har til Alborg Stiftstidende fortalt, at hun natten mellem fredag og lørdag omkring kl. 0100 så en meget stor lyskugle. Hun kunne tydeligt følge den, medens den gik øst-vest og „slog ned" i retning af Thomas Andersens gård.

Hullet fra Østerladen set oppefra.

Der er fremsat følgende teorier om hullets opståen:

a) Cand. mag. Ib Marcussen fra Danmarks Geologiske Undersøgelse mener, at det kan dreje sig om en gejser. Denne skulle være opstået dels som følge af det kraftige regnvejr i forbindelse med de særlige forhold, der gør sig gældende i undergrunden på stedet.
b) En genstand kan være tabt fra et fly. Der er kraftig lufttrafik over området både af militære og civile fly.
c) Hullet kan skyldes et meteorfald. Damen så en lyskugle „slå ned" i den retning. I øvrigt meddeler Ole Rømer observatoriet, at man ikke har bemærket noget meteorfald og ej heller modtaget indberetninger derom.
d) Hullet kan være forårsaget af et lynnedslag.
e) Kan det have forbindelse med UFOer?

Teori a) kan sikkert droppes af følgende grunde: For det første regnede det ikke før lørdag eftermiddag. For det andet var jorden omkring hullet knastør, indtil regnen startede lørdag eftermiddag, og det ville ikke have været tilfældet, om store vandmasser var sprøjtet op ad jorden. For det tredie er et sådant fænomen vist meget sjældent forekommende.

b) Hvis en genstand var tabt fra et fly og havde forårsaget så stor ravage, så ville genstanden være så stor, at den også ville være at finde – eller i det mindste dele af den. Hvis det havde drejet sig om en eksplosiv ting, ville de tilkaldte sprængningseksperter efter alt at dømme have været i stand til at finde sprængstykker eller spor efter en eksplosion. Ingen fly har meldt om tabte genstande, og ingen af Andersens naboer har hørt nogen eksplosion.

c) Et meteorfald ville ikke gå stille af, og naboerne burde derfor have bemærket lyden. Krateret ligner ikke et meteorkrater. Imidlertid er meteorer ofte jernholdige, og bombesøgeren sporede en jernholdig genstand i otte meters dybde. Major S. A. Hansen udtalte derom: „Efter udslagets størrelse kan der være tale om en mindre genstand – eller om en større, der kun indeholder små mængder jern. Teoretisk set kan det ligeså godt være en jernholdig sten, der har ligget i jorden i mange år, som en genstand, der er slået ned fra luften i sidste uge".

e) Teoretisk er der ikke noget, der taler imod UFO-teorien, men det skyldes bl.a. vort begrænsede kendskab til UFOerne. Som det også ses af beretninger, der tidligere har været aftrykt i UFO-NYT, foruden den interessante beretning fra Frankrig i dette nummer, sker det af og til, at UFOerne lander og derved frembringer mærker og aftryk af forskellige art. Man kan også forestille sig, at et objekt har svævet lavt over marken for derefter at give „så megen gas", at „udstødningen" har frembragt krateret. I Danmark har vi tidligere haft et par mærkelige huller i landskabet, som f.eks. i Veggerby, hvor der med et års mellemrum blev slået et cirkulært hul i isen på en dam. Trods kulde og frost forblev hullet isfrit et langt stykke tid. En udgravning viste kun nogle underlige gelérester. Hullet kan være frembragt af en telemeterskive, der efter endt brug var sendt til „opløsning".

Alt taget i betragtning vil jeg dog mene, at teori d) er den mest sandsynlige. Der synes kun at være få holdepunkter for UFO-teorien. Der *var,* såvidt oplyses, tordenvejr over nedslagsstedet den pågældende nat. Med mine egne øjne har jeg iagttaget, hvordan lyn er i stand til at frembringe en gejser, når det slår ned i vand, ligesom jeg har set et lyn kløve et metertykt træ helt ned til roden. Jeg vil tro, at et lyn også vil være i stand til at lave et hul i jorden, hvis det slår ned på en mark.

Alborg Stiftstidende, der i øvrigt dækkede hele affæren fortrinligt, nævnte en beretning fra gårdejer Chr. Mouritzen, Sulsted: „Jeg boede med mine forældre på Herning-egnen. Under et heftigt tordenvejr i 1907 eller 1908 slog lynet ned på marken lige i nærheden, og næste dag fandt far og jeg et stort hul på marken. Det var tre gange fire meter og ovalt. Jorden derfra var i klumper smidt 6-8 meter væk. Selve hullet var godt en halv meter dybt. Vi undrede os længe over, at lynet havde en sådan kraft, at det kunne flytte et læs jord".

Enten hullet bliver gravet ud eller ej, kommer vi nok ikke løsningen nærmere. Er der imidlertid nogle af læserne, som har teorier eller oplysninger, der kan kaste mere lys over affæren, hører vi gerne nærmere.

ej

Rumgas

Folk flygtede fra husene og fluerne udryddedes.

En mystisk usynlig sky af kvalmende, sødlig gas forårsagede i går panik i Napoli, hvor gassen fik folk til at flygte fra deres hjem, samtidig med at den øjensynlig udryddede størstedelen af byens fluer og sendte et dusin personer på hospitalet med symptomer på forgiftning.

Videnskabsmænd har ikke kunnet fastslå, hvorfra den usynlige gas kom. Kun har de kunnet sige, at den ikke er giftig, men at den kan fremkalde overfølsomhedsreaktioner. Der er fremsat mange teorier, men den eneste, som endnu står tilbage og ikke kan tilbagevises, er, at gassen blev nedkastet af invaderende Marsbeboere.

Der blev panik i byen, da gassen holdt sit indtog. Børn besvimede i skolerne, mange klasser blev sendt hjem, mens adskillige flygtede fra deres huse.

Overtroiske borgere peger på, hvad de betragter som et dårligt varsel: Byens skytshelgen, St. Januarius' forstenede blod var næsten 24 timer forsinket i at blive flydende ved det årlige „mirakel" i søndags. Pesten i 1527, en hungersnød i 1569 og en kolera epidemi i 1835 indtraf alle efter at blodet ikke blev til væske.

Kolding Folkeblad,
11. maj 1967.

Man bør afvæbne bagvaskelse og satire ved at overhøre dem. De ligner gnister fra et stort bål; de slukkes hurtigt, hvis man ikke puster på dem. *Fontenelle.*

★

Det er klogt og dristigt at gå det uundgåelige onde lige i møde. *Goethe.*

Een af UFO-NYT's abonnenter, Karl Hansen fra Store Heddinge, har sendt os følgende interessante oversættelse fra „Feuille d'Avis de Lousanne" den 12. maj 1967. Den er et glimrende apropos til affæren om hullet i Nordjylland.

Et mysterium i nærheden af Dijon gør befolkningen nysgerrig

HVAD ER OPRINDELSEN TIL DE MÆRKELIGE SPOR I KLØVERMARKEN?

Igår morges meldte et telegrambureau, at mystiske spor var fundet i en kløvermark i MARLIENS nær ved DIJON. En række reportere fra vor avis har begivet sig til den lille landsby GENLIS, ca. 17 km fra DIJON på strækningen DOLE-DIJON. GENLIS består af et dusin gårde, som ligger spredt ud over en stor slette af opdyrkede marker, som man kan se så langt øjet rækket. Den omtalte kløvermark ejes af borgmesteren og ligger ca. 1 km fra beboelsen. Man ser at et stykke af marken, ca. 30 m², er fuldstændig vendt op og ned, jordklumper har rejst sig, og der ses nogle årer eller striber af violblåt støv. Endvidere ses i jorden nogle gennemboringer, med en diameter af ca. 20 cm; fordelt i stjerneform, de ender i en slags tragt og bliver forlænget af andre huller, som graver sig mere dybt ned med en diameter på 8-10 cm, alle fuldstændig regelmæssige og glatte. I midten af „stjernen" findes en tragtformet fordybning.

Der er ikke noget at sige til, at fantasien arbejder hos indbyggerne på Genlis-egnen, der er nemlig ikke givet nogen rationel forklaring på fænomenet, men formodninger taler om en „maskine". Hullerne, der er fordelt i en omkreds af 5-6 m, skulle så have været støttepunkter, hvorfra fødderne var forlængede ved forankringsstænger, som var trængt ned i jorden. Ved afrejsen havde maskinen rejst jordklumper og spredt dem i en stribe på 15 m i een retning. Desværre har ingen set maskinen, men kun sporene, og selvom de er tankevækkende, giver de plads for flere fortolkninger. Det uidentificerede, flyvende objekt er den mest sandsynlige, men ikke til at acceptere uden forbehold.

Det var en landarbejder, som d. 5. maj arbejdede i en bygmark, der først fik øje på sporene i kløvermarken. Gendarmeriet blev underrettet og kom straks til stede. Ved gennemsøgningen af jordklumperne fandt man ingen metalstumper, men man bemærkede at nogle af klumperne var kastet frem i een retning, og disse gav indtryk af at være blevet ophedede, for de var meget hårde, tørre og knækkede let. De tragtformede mærker i midten var hårde som sten, og det var nødvendigt at bruge hammer for at løsne noget af materialet. Man havde indtrykket af „at det havde været nødvendigt at varme op inden starten". Overalt, hvor jorden var blevet udgravet, fandtes et pulverlag, der var gråt som cigaraske. Dette pulverlag har siden onsdag skiftet kulør og bliver efterhånden violblåt. På vor forespørgsel siger egnens landbrugere, at de aldrig har fundet et lignende pulverlag, heller ikke ved pløjning. Borgmesteren, som ejer marken, mener ikke at terrainforandringer kan være ældre end 10 dage, da han jævnlig inspicerer sine marker.

ET MÆRKELIGT TORDENVEJR

Onsdag d. 3. maj blev Genlis-egnen rystet af et uvejr af en sjælden styrke. Lyn slog ned i transformatoren og egnen var uden strøm i adskillige minutter. Men hvis lynet var slået ned i borgmesterens mark, ville man have hørt det. Gendarmeriet, som leder undersøgelserne, udtalte, at man aldrig i landet havde set lynet grave gange af den slags, desuden ved man, at jord ved lynnedslag får en karakteristisk lugt af svovl, som holder sig i lang tid. Fra flyvebasen i Dijon udtaler man officielt, at man anser lynhypotesen for sandsynlig. Symmetrien i gennemboringerne, de smalle passager, der er gravet i jorden og som afsluttes brat ved en slags tragt i form af en kamelfod og som videre forlænger sig ved retlinede og glatte gennemboringer, tillader imidlertid at forbigå denne hypotese. I øvrigt er sporene, efter gendarmeriets mening, efterladt i jorden senere end onsdagsuvejret, da regnen ellers ville have ændret sporenes tydelighed.

„EN EKSPLOSIV MASKINE"

En tredie løsning kunne måske tænkes. Egnen er til stadighed overfløjet af militære flyvemaskiner fra Dijonbasen. Dersom man forudsætter, at en af disse maskiner havde tabt „et eksplosivt apparat", ville de militære eksperter have al mulig grund til at skjule det for offentligheden. Hvordan ville reaktionen være fra en offentlighed, som erfarede, at fly, som til stadighed overflyver deres marker, kan tabe højeksplosive ladninger eller lign.? Et handicap ved denne hypotese er imidlertid, at man ikke har fundet metalstumper ved det antagne eksplosionssted, ligesom de omtalte gennemboringer kun vanskeligt lader sig indpasse i denne teori. Det kan bemærkes, at gendarmeriet blev foruroliget ved en „prikken", medens man

foretog udgravningerne, hvilket resulterede i at en geigertæller fra Dijonbasen blev rekvireret, men intet tegn på radioaktivitet blev fundet.

BEMÆRKELSESVÆRDIGE SAMMENTRÆF

I august og september 1966 har indbyggerne i departementet CREUSE set flyvende „maskiner", som ikke er blevet identificeret. Den 8. maj, d.v.s. 3 dage efter opdagelsen af sporene i Maliens, har en amatørfotograf, hr. Milon taget nogle billeder af, hvad han kalder en flyvende tallerken på himlen i Sointe de Genvie i departementet OISE (Nordfrankrig). Det er værd at bemærke, at dette fotografi er blevet gengivet offentligt, før man fik kendskab til sporene fra Maliens. – Yderligere har gendarmeriet for en måned siden påtaget sig at undersøge et hul i Genlis, som var 15 cm i diameter og fuldstændig glat. Det mindede om de huller, som geologerne laver, når de ved hjælp af nedrammede rør undersøger jordlagene. Ved nedgravning konstateredes, at hullet var 1,30 meter dybt. Ingen stumper eller genstande blev fundet ved hullet, ej heller spor af fodgængere eller køretøjer i umiddelbar nærhed deraf.

FORSTYRRENDE KENDSGERNINGER

Sporene af pulverlaget var det samme, som blev fundet i bunden af en tragt, fundet d. 1. juli 1965 i en lavendelmark af en beboer fra Valensole Basse Alp, som på den tid hævdede at have opdaget nogle flyvende tallerkener, på samme måde som de opdagelser, der kort tid efter blev gjort på en strandbred i Argentina nær Buenos Aires, hvor adskillige vidner så en tallerken fjerne sig.

TALLERKEN HYPOTESEN

Efter vor mening er mærkerne, som vi har undersøgt på marken tilhørende borgmesteren i Maliens ved deres natur og fordeling enestående. Ingen har før fredag set noget lignende på denne egn. Derfor er hypotesen om, at et objekt er kommet højt oppe fra, har anbragt sig på denne kløvermark og måske opereret med opgravning af jord, for derefter at være taget afsted igen, – ikke blevet brudt, fordi ingen tilfredsstillende, sammenhængende forklaring har kunnet gives på fænomenet. Men det er nødvendigt at tage imod dette med forbehold, idet intet vidne har set maskinen. Kun eksisterer sporene af opvarmning, som har gjort jorden hård, gange er gravet i jorden, jordklumper er kastet op i een bestemt retning og i en afstand af 15 m. I midten findes et parti, der er glat og hårdt som sten, sandsynligvis fremkaldt ved træfpunktet af en overhedet masse på adskillige tons. Det er også nødvendigt at bemærke, at radaren på Dijonbasen, som overvåger området, ikke har afsløret nogen maskine, men radaren kan ikke tage maskiner under 50 meters højde. Hvordan det end måtte være, er fænomenet noget, der volder forlegenhed, og kun andre konstateringer, der præsterer lignende karaktertræk, vil måske en dag kunne klarlægge, hvad indbyggerne her på egnen og den lokale presse kalder: MYSTERIET OM DEN FLYVENDE TALLERKEN FRA MALINS.

Samme avis d. 13. maj 1967:

Resultatet af analysen af den flyvende tallerken fra Dijon

Kemikeren forklarer pulverlaget, meteorologen har en anden mening.

Vore specielle udsendinge, som i går fra det formodede landingssted i nærheden af Dijon rapporterede om prøver af den hårde jord og det violblå pulver, som var fundet på stedet, har overført disse prøver til et laboratorium for analyse ved kromatografi for gasholdighed. Undersøgelserne viser, at de væsentlige elementer ikke er blevet ødelagt. Man finder spor af svovl, karbonater og metaller. Nærværelsen af karbonater angiver på den formelle måde, at der ikke har været nogen sammensmeltning eller forbrænding af materialet. Efter prøverne at dømme, drejer det sig ikke om noget meteorit.

Tre kemikere, som vi har rådspurgt, har draget følgende konklusioner: De to kemikere udtaler sig til gunst for et fænomen, der er rent naturel, d.v.s. for lynet.

Den tredie kemiker, ekspert i pyroteknik, deler sine kollegers mening, men anfører, at et lignende fænomen kan være frembragt ved en eksplosion af en granat eller lign. ladet med et specielt pulver. Fraværelsen af metalstykker, betyder ikke absolut noget, idet sådanne stykker ofte findes hundreder af meter fra nedslagsstedet. Det er absolut udelukket, at sammenpresningen af midterpartiet kan hidrøre fra en kontakt med et udstødningsaggregat eller fra sammensmeltning, thi i så tilfælde ville karbonatet være forsvundet – forbrændt. Kun en elektrisk udladning kan fremkalde dette fænomen, men da kan hypotesen om maskinen, der eksploderer også fjernes. Tilstedeværelsen af metaller i jordprøverne kunne pege mod lynhypotesen. I virkeligheden kan metallerne fremkalde eller frigøre et potentiel som kan overføres på noget andet. (Omdanner en elektrisk energi til mekanisk energi, hvilket måske kan forklare disse furer, huller og gange). Den nøjagtige bestemmelse kvalitativt og kvantitativt

ville kræve en analyse, der var yderligere fremført, og som mindst ville vare 15 dage.

En sådan analyse kan kun udføres af specialister i mineralkemi, og som råder over et laboratorium, der er yderst fuldkomment og specialiseret i bindemidler eller pulver.

Vi har endvidere rådspurgt en meteorolog. Han har svaret os, at lynet kunne være blevet anklaget i denne affære. Man da han havde set landingsstedet, som vi har berettet om, anså han lynhypotesen for lidet sandsynlig, og dersom lynet til sidst skulle komme i beregning som årsag, ville fænomenet have en meget stor interesse, ifølge sin natur.

Laboratorierne ved luftbasen i Dijon er for øjeblikket beskæftiget med at analysere det violblå pulver. Det ville være interessant at vide resultatet af deres undersøgelser.

Nedfaldet fra Sjællands Odde

Som nævnt i sidste nummer var der fundet omkring 50 kg nedfald i forbindelse med observationen på Sjællands Odde. Det drejede sig om en stor klump af et sortfarvet, fast stof indeholdende en del fugtighed. Tilsyneladende var klumpen faldet med ret stor kraft, idet underlaget var trykket en del.

Man vil erindre, at rumskibet slog et slag over stranden og ud over vandet. Under denne manøvre faldt nogle store klumper ud af objektet. Det var umuligt at sige, om disse klumper var faldet på stranden eller ude over vandet.

Imidlertid blev denne klump fundet på stranden ovenover højvandslinien og næsten på kanten af markerne, der på dette sted går helt ned til stranden. Den retning, klumpen havde ramt jorden i, passede med den retning, som objektet havde haft på det pågældende sted, så naturligvis blev vor interesse straks vakt. De omkringboende havde ikke noget kendskab til klumpen og dens oprindelse. Stedet blev fotograferet og klumpen transporteret til København til nærmere undersøgelse.

Prøver af materialet blev sendt til undersøgelse forskellige steder. Mineralogisk Institut informerede os om, at der ikke var tale om noget mineralogisk. Da man kunne tænke sig, at der måske kunne være tale om et gødningsmiddel eller et andet landbrugsprodukt – det var jo fundet i nærheden af en mark – sendte vi prøver til vor egen mand, der har kendskab til det område, – Karl Hansen, Store Heddinge. En anden prøve blev sendt til kvalitativ analyse på Teknologisk Institut, der meddelte følgende: „Ved kvalitativ analyse af indsendte prøve er fundet calcium, karbonat og uorganisk kulstof. Dette kan tyde på, at materiale som indsendte prøve består af en opslemning af kalk, kridt eller marmor i vand forurenet med kulstøv". Da man ikke vil finde en sådan blanding i naturen, og da stoffet som nævnt heller ikke var mineralogisk, måtte der altså være tale om et kunststof af een eller anden art. Men til hvad kunne man forestille sig, at man ville blande to så vidt forskellige ting som kalk (kridt) og kulstof sammen? Vel, der var flere muligheder. Indholdet *kunne* tyde på et gødningsstof af een eller anden art, men i så fald hvilken? – hvis det i det hele taget var tilfældet. Vi gik i gang med flere undersøgelser samtidig med at vi bad Teknologisk Institut om at foretage en kvantitativ analyse, der er virkelig tilbundsgående.

I mellemtiden fandt Karl Hansen frem til, at der på basis af oplysningerne i den første analyse eventuelt kunne være tale om to ikke særligt kendte gødningsstoffer, nemlig Thomasfosfat og Kalkkvælstof. Begge dele benyttes så vidt vides kun i udlandet samt i Sønderjylland. Kalkkvælstof har vist ikke været produceret i flere år herhjemme. Vi skaffede en prøve på Thomasfosfat hjem fra udlandet, og det var helt klart, at Thomasfosfat kunne der ikke være tale om. Inden vi fik fremskaffet en prøve på Kalkkvælstoffet, kom imidlertid resultatet af den store analyse:

„En kvantitativ analyse af den indsendte prøve gav følgende resultat: ca. 1 % vand, ca. 81 % karbonat (bestemt som calciumkarbonat), ca. 6 % kvælstof (bl.a. som ammoniakforbindelse), ca. 11 % kulstof samt en rest på ca. 1 %, der var uopløselig og ikke brændbar. Ovennævnte resultat kan tydes derhen, at materiale som indsendte prøve har analysedata svarende til delvis nedbrudt (hydrolyseret) kunstgødning kendt under navnet Kalkkvælstof. Dette gødningsstof, der anvendes af land- og havebruget, fremstilles af karbid og kvælstof. Det indeholder ca. 13 % kulstof og vil ved nedbrydning efterhånden omdannes til karbonater og kvælstofholdige forbindelser, bl.a. ammoniak".

En fornyet undersøgelse på stedet viste, at en ældre beboer fra nabolaget for lang tid siden havde smidt indholdet af en sæk kalkkvælstof, der var blevet hård, ned på stranden. Problemet

er altså løst. Klumpen havde altså intet med UFO-observationen at gøre!

Det er da givet, at vi havde forhåbninger om, at der var „bid" denne gang. Observationen var jo god nok og ret så usædvanlig. Alle tingene passede desuden sammen. Imidlertid er vi kun tilfredse med, at vi ofrede al den tid og alle de penge på ovennævnte undersøgelser, og man kan egentlig ikke sige, at de gav et negativt resultat. Det vigtigste må trods alt være at få fastslået sagens rette sammenhæng og ikke at servere en dårligt underbygget sensation.

Derfor er vi tilfredse med hver en øre vi ofrede. Der bliver ikke ofret mindre næste gang.

ej

Nyt fra Rapportcentralen

I tiden fra 1. maj til 30. juni indkom der i alt 41 rapporter, hvoraf de 23 var fra i år. På nuværende tidspunkt er der ikke modtaget nogle meldinger om observationer over Danmark på den internationale observationsdag den 24. juni. Der har derimod været avismeddelelser om fem rapporter fra England, men på nuværende tidspunkt er de ikke blevet bekræftet.

ej

☆

Fin gammel observation.

En landmand fra Holbæk-egnen har fortalt om følgende oplevelse, som fandt sted for omkring fem år siden om efteråret ved 23-tiden. Observatøren ønsker anonymitet, hvad vi som sædvanlig respekterer.

„Jeg stod bag ved gården og så ud over markerne. Pludselig så jeg et kunstfærdigt lys, og tænkte hvad det kunne være og gik derefter derned. Jeg nåede til en afstand af omkring 100 meter fra lyset. Lysets farve var i retning af lilla, og mod lyset kunne jeg se nogle skygger bevæge sig. Jeg kunne se, at der var vinduer i toppen af objektet, som virkede kegleformet. Der var levende væsener i lyset, men da jeg var ca. 100 meter fra det, forsvandt lyset. Det mørklagte objekt startede og fløj skråt henover mig og forsvandt mod sydvest, og der kom en lyd fra det som fra en flok svaner".

Observatøren var noget bleg ovenpå oplevelsen. Han følte sig sløj og gik hjem i seng. Han havde ikke lyst til noget, men kan dog ikke nærmere præcisere sygdommen – der sikkert skyldtes chokket ved den mærkelige oplevelse.

Næste dag gik observatøren ned til observationsstedet. Der er nogle højspændingsledninger på stedet, og den nederste ledning var revet ned og slæbt 15-20 meter ind på marken.

På stedet fandtes et stof, der lignede vat, men var finere. Man kunne ikke mærke, når man tog det i hånden. „Vattet" havde ikke nogen farve, der kan beskrives nærmere af observatøren. Der var godt en håndfuld „vat" og observatøren lagde det under en sten. Efter 2-3 dage var det forsvundet. Stoffet blev kun fundet på det sted, hvor objektet var landet.

På landingsstedet groede græsset meget højt. Det høje græs var trådt ned, men der var ingen tydelige fodspor. Den løse ende af højspændingsledningen lå, hvor græsset var trådt ned.

ej

☆

Mange observationer over Sverige.

Fra omkring midten af april og måneden ud har der været stor aktivitet over Sverige. Der har ikke været den samme aktivitet over hverken Norge eller Danmark. Desværre er det ikke lykkedes for os at få rapporter ind på alle observationerne, men til gengæld har vi en del avisartikler, der beskriver dem.

Af pladshensyn kan vi ikke gå i detailler med alle april-observationerne, men for at give læserne et overblik, skal vi ganske kort nævne observationerne i kronologisk rækkefølge som de fandt sted over Skandinavien i april.

Den første er norsk og fandt sted den 9. april kl. 0916 ved Øksfjord. Herr Arndt-Finn Børve beretter: „Jeg så tilfeldigvis over fjorden, da jeg pluslig så en gjenstan bevege seg i nord-nord-vestlig rettning med en fart af 80-100 km/t. Den var flat i bunden og velvet ovenpå. Den var uklar de første 5-10 sekunder, så ble den nesten borte for å komme helt klart igjen. Den steg hele tiden på dens vandring utover til den gikk i sjul bak fjellet i nord-nord-vest. Farven på gjenstanden var grå".

Den 10. april blev der – ligesom den 8. april – foretaget opsendelser fra ESRO-raketbasen i

Kiruna. Der kom nogle rapporter ind fra det nordlige Norge og Sverige, men man havde ikke observeret UFOer, derimod den lysende sky, der i en højde af ca. 220 km bliver udsendt fra raketten.

Den 11. april kommer herr Jens Løndahl kørende på cykel ad Porthusvej i Svendborg, da han tilfældigt får øje på et mat, hvidt ovalt objekt, der i tilsyneladende lav højde bevæger sig fra vest mod nord. Kl. var 2022, og inden det var lykkedes observatøren at få fat på et vidne, forsvandt objektet af syne.

En time senere, d.v.s. fra 2125-2140 iagttager herr S. B. fra Vännäs (nær Umeå) et lysende objekt fra det tog, han var fører af. Objektet var saturnformet. Kernen var rød, medens ringen omkring var lilla. Udenom ringen strålede en korona i mange farver. Objektet så både fra siden og fra kanten. Objektet, der anslås til 20 meter i diameter, forsvandt i nordlig retning.

Brønnøysands Avis i Norge beretter om et stillestående objekt som samme aften blev set i Vestfjord, Helgeland og i Rana. Tidspunktet er ikke angivet.

Piteå Tidning (sv.) beskriver to observationer, som fandt sted natten mellem den 12. og 13. lige efter midnat.

„En taxichaufför från Arvidsjaur kom körande med en passagerare till Glommersträsk. Strax utanför byen får de båda i bilen se ett kraftigt ljussken. Bilen stannades och under ungefär en halv minut kunde de iaktta föremålet. Dette beskriver de som klotrunt och lysande med en eldsvans efter sig. Banan var flackt horisontel loch kursen nordöstlig. Föremålet forsvann bakom Glommersberget".

„Ungefär samtidig vaknade fru Kroon i Pjesker, av att hon hürde ett kraftigt motorljud „som av två stora lastbilar". Hon steg upp och tittade ut genom fönstret, men kunde icke upptäcka nogra lastbilar men däremot något som hon vill beskriva som en „flygande tvättbalja" (vaskebalje. red.) Föremålet var kraftigt upplyst och svävade fram över himmelen tills det försvann vid horisonten ned mod kusten".

Dagen efter, den 14. april ved 22-tiden, ser to damer fra Norrala en rød ildkugle i 20 minutter. Først var den på størrelse med månen, men eftersom den fjernede sig, blev den på størrelse med een af planeterne. Objektet syntes at flyve lavt, nemlig i et på hundrede meters højde, og dets hastighed var også lav. Seks gange vendte objektet og henholdsvis kom tilbage og fløj væk ad samme lige kurs. – Som ved de foregående og efterfølgende observationer erklærede det svenske flyvevåben, at man intet unormalt havde observeret hverken visuelt eller på radar. Man havde heller ikke haft fly i området.

Kl .ca. 0100 den 15 .april får herr Torsten Gustafsson fra Saxnäsby øje på to objekter på himmelen. Det ene så ud som en meget stor, rød stjerne. Det andet objekt var to meter i diameter og bevægede sig hen over marken og trætoppene blot 50 meter fra Gustafssons bopæl. Det var omgivet af et stærkt blåhvidt lysskær. Alt ifølge Västerbottens Folkblad.

Så skal vi frem til den 17. kl. 2320. Observationsstedet er Julius Blomsgade i København. Fru C. J. var gået i seng kl. 2300. I sengen hørte hun en mærkelig, hylende lyd, der kom igen en tre-fire gange. Hun stod op for at se, hvad det kunne være. Da fru C. J. havde stået et øjeblik og set på den overskyede himmel, kom en 7-8 gule objekter til syne i nordlig retning over nabohuset. De forsvandt ret hurtigt igen op i skyerne, og derefter kom den hylende lyd igen. Den var så kraftig, at vinduessprodsen vibrerede.

24 timer efter, nærmere betegnet ved midnat dagen efter, at herr Hilmersson på vej hjem til bopælen i Jjusdal i Sverige. Det er en fin frostaften. Klart og stille vejr og en temperatur på ÷ 6^0. Omtrent en kilometer fra hjemmet får herr Hilmersson øje på et stærktlysende, ovalt objekt, der fra NV bevægede sig over hans bopæl mod SØ. Det dalede ned over skoven mod elven Ljusnan. Farven og lysstyrken på objektet var blålig som en svejseflamme.

Den 22. april iagttager syv mennesker fra Helgenæs et objekt nær Venus og Jupiter på den vestlige himmel. Objektet bevægede sig langsomt i nordlig retning. Dets form var som en flad trekant. Flad underside. Dets farve var orange, og det var omgivet af en lysende korona, der spillede i regnbuens farver. Gennem kikkert (7x50 og 16x50) så det ud, som om objektet drejede om sin egen akse.

Det samme ses aftenen efter fra Ljusdal i Sverige. I omkring 15 minutter iagttager politiassistent Westberg en kæmpestor stjerne, som står stille i nordvest, medens det foretog nogle kraftige farveskift.

Gefle Dagblad og Sundsvalls Tidning fortæller samtidig om en skolepige fra Ramsjö, der den 19 .så et objekt mage til herr Hilmerssons, ligesom flere forskellige personer fra Ljusdalen har beskrevet et objekt med en tudende lyd, som passerede over dalen.

Så springer vi frem til den 24.

Falu-Kurieren (sv.) fortæller om tre personer, der den 24. kl. 2105-2110 så et klart lysende objekt gå hurtigt over himmelen i nordøstlig retning. Dets lys vekslede hele tiden mellem blåt, brandrødt og rødt. Objektet tiltrak observatørernes opmærksomhed ved sin lysstyrke, der var kraftigere end nogen af de stjerner, der var på himmelen.

Saal Allehanda (sv.) fortæller om en beboer fra Sala, der så det samme objekt.

Kl. 2330 er det i Hasle ved Aarhus, det foregår. Herr E. U. fortæller: „Jeg stod hjemme og så efter de to amerikanske satellitter. Ved 2230-tiden kom de begge over himlen i hver sin retning. Da den første var kommet, så jeg lavt på den vestlige himmel to objekter, der svævede lavt over nogle villaer i Hasle. Objekterne lignede en række tæt forbundne vinduer, der lyste klart hvidt. I midten var der et kraftigt, rundt lys. Objekterne havde et mørkt omrids". Observatøren anslår selv objekternes størrelse til 8-10 meter og afstanden til dem til ca. 2 km. De sås i 6-8 sekunder, til de forsvandt bag en huskarre.

Aarhuus Stiftstidende beskriver en observation foretaget af nogle mennesker fra Lading, der samme aften iagttog to objekter kl. 2230-2245, men det kan muligvis have drejet sig om de to satellitter.

Den ene af satellitterne ses også af familien Åhs fra Øverälve i Ljusdal i Sverige, men fra 2245 til 2248 ser de også et andet objekt. Det stod lavt over et fjeld. Det stod først stille, satte sig så i bevægelse og bevægede sig vandret et stykke for dernæst at gå lodret ned bag bjerget. Objektet syntes at rotere; objektet skiftede farve, og på et vist tidspunkt sendte det en lyskegle nedad.

Piteå Tidning (sv.) beretter følgende, der fandt sted på samme tid: „Det var en mor och dotter på hemväg i bil till Lillpite som vid halv elvatiden såg et himlafenomen. Föremålet gick på låg höjd på högar sida av vägen. Det rörde seg utmed bilen och var „gulrött" til färgen. Efter ett tag gled föremålet över på vänster sida för att efter en stund återgå til höger sida. „i blev ganska skrämda", berättar kvinnorna. „När vi kom till Godtemplarhuset i Lillpite, stannade vi. Då stannade också föremålet. Det biirjade dessutom blinka och kretsa runt oss, fortfarande på låg höjd. Vi for hem!" När kvinnorna kom hem och gick in såg de inget av föremålet. Man berättade för en manlig släktning, vad man hade varit med om. I samma ögonblick fick man åter syn på föremålet genom fönstret. Även mannen såg fenomenet och kunne fastslå att det ej var ett flygplan eller en helikopter. Det uppehöll seg en bit upp i luften svävande, men efter ca. 20 minuter försvann föremålet, när man för ett ögonblick släppte ögonkontakten med det".

Men der skete mere den aften. Sundsvall's Dagblad fortæller, at tre personer 10 km fra Ljusdal iagttog et stillestående objekt, der lyste med et blåligt skær som en gadelampe. Efter nogen tid satte objektet sig i bevægelse og forsvandt, medens det akcellererede. En mand fra Delsbo-dalen havde en anden mærkelig oplevelse. Han iagttog et objekt på himlen, da et andet objekt løsgjorde sig fra det og dalede mod jorden, mens det blev større og større for øjet. „Det stannada plötsligt. Det vassa blå skenet som kringstrålede farkosten (som skinnede omkring fartøjet. red.) blev starkare. Så stoppade den upp strax ovanför trädtopparna, som man ite hade någon svårighet at udskilja mot kvällshimlen. Där stod den blåskimrande „svävaren "alldeles stilla i ett par minuter. Sen verkade det som om den rasade in eller bakom trädtopparna och försvann".

Det var slut på den 24., men den 25. fortsætter aktiviteten. Herr M. Nilsson fra Heby i Sverige så sammen med hele sin familie et kraftigt lysende objekt fra kl. 2230-2235. Det var familiens 18-årige datter, der fik øje på objektet 15^0 over den østlige horisont, hvorefter hun tilkaldte de andre familiemedlemmer. Da objektet stod lige over toppen på en stor bakke, troede man først, at det var en lille brand, men da „branden" satte sig i bevægelse og langsomt fløj over himlen, til den var lavt over den vestlige horisont, var man klar over, at det var noget usædvanligt. Herr Nilsson, der er amatørastronom, havde tilfældigvis sit spejlteleskop stillet op udenfor, og det lykkedes ham en enkelt gang at fange objektet i teleskopet. Medens objektet med det blotte øje synede rundt og stærkt hvidtlysende, kunne man i teleskopet se tre runde lys på linie. Lysene var rødt, grønt og blåt. – Da objektet var nået til den vestlige horisont, skjultes det et par sekunder af et hustag. Da det atter kom til syne, havde det ændret retning og fløj parallelt med horisonten, til det forsvandt i syd. Objektet blinkede hele tiden. Observatørerne mener at have hørt en ganske lav tone blandet med en susende lyd fra objektet. Teleskopet, der blev benyttet, var et 4" spejlteleskop med 90 ganges forstørrelse.

Värnamo-Posten (sv.) kan berette, at objektet fra Vätterstad også sås den 26. gennem et par timer. Det blev bl. a. iagttaget fra tårnet på Jönköpings Flyveplads. Til at begynde med var det så stort som månen, men henad midnat forsvandt det længere væk. Herr Hedås fra Jönköping så objektet begge aftener: „Det hela mystiskt. Det kan knappast värа en himlakropp eftersom den rörde sig fullt märkbart för ögat", siger han. „Kroppen hade formen av en liksidigtriangel med basen uppåt. Färgskiftningarne kunde tydligt iakttagas i kikare. Mitten skiftade i rött och vitt, medan kanterna var grönskimrande. roppen var synlig ganska lågt i nordväst. Under ett par timmar rörde den sig ungefär 100 grader i sidled. Den fjärnade sig hela tiden. Vid 23-tiden var den stor som en stjärna, medan den tidigare var som månen".

Jönköpings-Posten fortæller om en anden observation fra samme aften. Der er ikke angivet nogle tidspunkter, men det drejede sig om et lysstærkt objekt, som sås fra Vätterstad gennem et par timer.

Sala Allehanda (sv.) beretter om endnu to observationer, som begge fandt sted samme aften. Fru Landberg fra Möklinta iagttog et stærkt lysende, rundt objekt i retning mod Heby, d.v.s. i sydøstlig retning. Objektet skiftede farve. Observationen fandt sted mellem 2200 og 2300. Et ægtepar på vej i bil fra Heby til Sala så på samme tid et kobberrødt objekt. Det har sikkert i alle tre tilfælde drejet sig om samme objekt.

Nogle timer senere, nemlig kl. 0300 natten mellem den 26. og 27. ser ægteparret Åkerström fra Bjuraker et objekt højt på himmelen ifølge Hudiksvall-Tidningen. Observatørerne fortæller, at objektet så ud som en kæmpestjerne på den klare himmel. På objektet fandtes en nedadhængende hale. Herr Åkerström nåede at se objektet gennem en kikkert i et helt kvarter. I kikkert så man, hvorledes det gnistrede og strålede, og det var et mærkeligt syn at iagttage dets fyrværkerilignende korona.

Endnu en observation fandt sted over Sverige den 27. Kl. 0900 om morgenen så fru Lundkvist og hendes svigermor et rundt, rødt objekt med gul korona, fortæller Sala Allehanda. Det sås fra Kila i retning mod Västerås. I omkring 15 minutter kunne de to damer iagttage, hvorledes objektet henholdsvis dukkede ned over skoven og atter fløj højt op på himmelen.

Så skal vi tilbage til Danmark. Denne gang drejer det sig ikke om et fjernt objekt, men om en telemeterskive på ret nært hold. Observationen fandt sted den 28. kl. 1530 og varede 10-15 sekunder. „Jeg fik øje på et diskosformet objekt ganske lavt over genboens have. Objektet var halvt gennemsigtigt og havde en farve som et mat vindue. Da objektet nåede til en hæk ved vejen, ændredes dets kurs 90^0, det stoppede et øjeblik og steg derefter meget hurtigt til vejrs. På baggrund af den lyse himmel blev det hurtigt usynligt. Objektets størrelse var en halv meter i diameter, og afstanden til objektet vil jeg anslå til 40 meter".

Moss Avis (n.) har skrevet om nogle observationer, som fandt sted natten mellem den 28. og 29. april omkring midnat. Tilsyneladende er det det samme objekt, som er set fra forskellige steder. Lige før midnat kom herr Gunnar Andersen og herr Kjell Tonholdt kørende på E-6. I Ryggebyen opdagede de en stærkt lysende genstand, som kom dalende ned fra himmelen. enstanden skinnede kraftigt ravgult. Da lyset nærmede sig jorden, blev det næsten væk for derefter at komme kraftigt igen. Objektet bevægede sig langsomt afsted, og de to mænd fulgte det på vejen indover mod Moss. De fik indtryk af, at det drejede sig om en stor genstand. Ved Fjordveien stoppede de op og iagttog genstanden, medens den svævede over Jeløy for dernæst at forsvinde i horisonten.

Herr Rolf Pedersen fra Moss ser lyset kl. 0010. Det var et kraftigt, gult lys, som bevægede sig mod nordvest. Pedersen hentede sin kikkert og betragtede objektet nærmere, medens det med lette, fjedrende bevægelser bevægede sig langsomt af sted. Efter 7-8 minutters observation forsvandt det i retning af Hurum og Drammen.

Månedens foreløbigt sidste observation er fra Fredericia og fandt sted den 30. kl. 1320. „Jeg var på vej ind i lejligheden", siger herr S. Larsen, „da jeg tilfældigt får øje på et mørkegråt objekt omkring 30^0 over horisonten i syd. Dets form var som et rektangel med afrundede hjørner eller kanten. Det stod helt stille under den overskyede himmel. Jeg gik straks ind efter mit fotografiapparat, men da jeg kom tilbage, var det forsvundet".

Det var slut på observationsbølgen, selv om der også var en hel del lignende observationer i maj. Der er vist ingen tvivl om, at der har ligget et moderskib over Midt-Sverige, men vi kan kun gisne om grunden til den pludselige aktivitet.

De øvrige observationer var fra Bøgesø, Stovby, Fredericia, Roskilde, Fredericia, Esbjerg, Virum, Slagelse, Hvidovre, Arden, København SV, Skanderborg, Aalbæk, Aabyhøj, Tamdrup, Haderslev, Fredericia, Aarhus, Tindbæk, Rungsted, København V, Fåborg og Holbæk for de danskes vedkommende. De norske var fra Oslo, Oslo, Fuglerud og Oslo, medens der var en svensk fra Kiruna.

I øvrigt omtalte skandinaviske aviser følgende observationer: Bornholms Tidende skrev om en dame fra Nordlandet, der så to ildkugler den 23. marts, samt om en mand fra Nexø, der så nogle lys på himmelen den 24. marts.

Aftonbladet (sv.) beretter om en ung dame ved navn Ann-Lis Danielsson, som den 22. marts igennem et kvarter blev forfulgt af et 15 meter stort, hvinende objekt, da hun ved 23-tiden kørte ad vejen mellem Kungälv og Marstrand. Objektet udsendte et stærkt, grønt lys og fløj i en højde af omkring 400 meter. Efter at have forfulgt vognen nogle kilometer, drejede objektet mod vest og forsvandt ud over Kattegat.

Også i maj skriver de svenske aviser en hel del om UFOer. Göteborgs-posten kan fortælle om en landmand, Anders Markusson, der den 5. maj så et objekt starte fra jorden og forsvinde opad. Det var omgivet af et stærkt, blåhvidt lys og summede som en bilmotor.

Folket (sv.) beskriver en oplevelse, som to mænd havde mellem Västerås og Surahammar. De iagttog med mellemrum et rundt, lysende objekt, som skiftede farver gennem hele spektret. Det fløj langsomt afsted og bevægede sig bl.a. i cirkler. Observationen fandt sted den 6. maj kl. 2350.

Den 26. maj så flere personer i Dorothea „en

kæmpestor badmintonbold med en lysende spids". Objektet blev iagttaget hele formiddagen, hævder Västerbottens Folkblad (sv.). Det samme objekt blev set både den 28. og den 29. af mange mennesker, og mange aviser berettede derom. Noget kunne tyde på, at det atter drejede sig om et moderskib over Sverige. Objektet blev set fra Jämtland, Ångermanland, Norra Hälsingland og Västernorrland.

E.J.

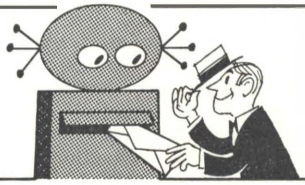

BREVKASSEN

løst og fast om UFO-sagen

Vore læsere er velkomne til at skrive til os, hvadenten de har synspunkter at fremføre — eller ønsker at stille spørgsmål i forbindelse med UFO-sagen. Skønner vi, at det forelagte kan have interesse for en videre kreds, bringer vi det her i BREVKASSEN. Ellers svarer vi direkte pr. brev. Hvis en indsender ønsker sit navn tilbageholdt, skal det blot meddeles os; — et pseudonym kan eventuelt foreslås. Anonyme breve besvares ikke. — Da redaktionen af UFO-nyt slutter ca. 30 dage, før bladet udkommer, bedes man ikke være utålmodig, hvis fremsendte indlæg eller spørgsmål ikke er med i førstkommende nummer. Hvis et spørgsmål bliver besvaret af et andet medlem af redaktionen, end det oprindelig er sendt til, er det et udtryk for vort ønske om at fremskaffe de bedst mulige svar til læserne. — UFO-sagen har mange sider, og vi kan jo ikke alle være lige godt inde i alting. *REDAKTIONEN.*

Vi takker for de mange breve, vi har fået i anledning af Universel Link. Der har været meninger både for og imod. Vi ser os desværre ikke i stand til at fortsætte denne tankeudvekling, og hertil er der flere grunde. Dels skulle vi jo også gerne have andre emner op til debat og dels vil UL fremover køre helt selvstændigt som annonceret i sidste nummer. Vi bringer dog denne gang et enkelt brev, som er et svar til Per Borgård, men grunden til at dette brev bringes er, at det indeholder stof af en sådan art, at det måske kunne give anledning til en helt ny diskussion.

Redaktionen.

☆

Til UFO-NYTs redaktion

Dette for at kommentere hr. Per Borgård, der i UFO-nyt nr. 1 d.å., side 22, synes at være meget utilfreds med artiklerne om Universal Link.

Ikke fordi jeg vil uddybe noget om Universal Link. Alt må man tage med forbehold, indtil man får det bekræftet ved selvsyn eller gyldigt bevis.

Den skepsis synes hr. Borgård også at finde sund. Og han har travlt med at befolke „de skøre kuglers grænseland" med tilhængerne af de forskellige slags påstande. Dog tildeler han ikke Adamski-folk borgerskab i dette land. Når hr. Borgård er så skeptisk, som han anser det gavnligt at være, så synes jeg, hans skepsis svigter her.

Jeg kan nemlig ikke se, hvad der skulle gøre Adamski og hans rumhistorier mere tillidsvækkende end så meget andet. Mange af hans påstande står ikke for en nøgtern vurdering.

Det mest iøjnefaldende er, at Adamski lader rumfolkene være skabt som mennesker. Dette kan kun lade sig gøre ud fra følgende forudsætninger:

1. Rumfolkene er i stand til at påtage sig den skikkelse, de finder passende til et givent formål.

2. Rumfolkene er jordboere, der er emigreret bort fra vor klode i en længst forsvunden tidsalder.

3. Det er muligt at der, hvis vi regner med *hele* galaksen findes 100-500 planeter, hvis indbyggere *minder* om os, når man tager sandsynlighedslovene i betragtning. Men der vil da være

tale om enorme afstande og meget ringe sandsynlighed for kontakt.

4. Rumfolkene er jordiske mennesker, der af en eller anden grund har iværksat et bluffnummer.

Men således som Adamski fremstiller det, er det uakceptabelt, så vil jeg hellere tage vittighedstegningerne alvorligt.

Jeg betvivler også den fantastiske teori om ensartet klima i verdensrummet. Asteroiderne er nok mange, men bæltet er alligevel alt for spredt til at have den omtalte katodevirkning. Dette, at Adamski forkaster, hvad vore udmærkede hjælpemidler har fortalt os om f.eks. Merkurs overfladetemperatur og atmosfærernes tryk og beskaffenhed på Saturn og Jupiter, minder mig om Jehovas Vidner, der selvsikkert tilsidesætter historikernes beviser og påstår, at Bibelen *er* verdens ældste bog.

Derimod er det sandsynligt, at de store planeter kan have den opgave at forhøje Solens magt i de fjernere områder. Jupiters og Saturns måner, hvoraf flere er på størrelse med Jorden og Mars, har i hvert fald masser af lys, der kastes tilbage fra kæmpeplaneterne. Og det er sandsynligt, at der også tilbagekastes (eller produceres) infrarøde stråler.

Adamski, og en masse andre mennesker, er temmelig usmidige i deres videnskabelige fantasi, når man absolut vil påstå, at betingelserne for udvikling af intelligent liv er et jordisk klima. Muligvis sidder der nogle væsener oppe på den 500° C. varme solside af Merkur og vedtager, at Jorden må være en uddød klode, for liv i denne kulde er umulig. Da livet startede her på Jorden, startede det udfra planetens betingelser, og således må det også være andre steder. Det er indlysende, at andre forudsætninger må skabe andre legemer og en anden fysiologi. Hvad om der er kæmpevæsener på Saturn og Jupiter, der ånder ved metan?

Alt dette er mere sandsynligt, end den fantastiske idé, at andre planeter skulle have samme evolution som Jorden.

Det er en fri udvælgelse, der gør at udviklingskodens slutresultater til dato her på Jorden er vore få hovedracer. Hvad om fiskene var blevet i vandet og ikke kravlede på land? Hvad om flyvefiskelinien var blevet den længst fortsættende gren, så det var os, der hørte til de væsener, der gik fra vand til luft, og ikke fra vand til land? Hvad om der havde været mange flere bjerge på Jorden? Så havde vi vel haft en menneskerace med spidse ører, bukkeben og klove. Teoretisk *kunne* der i virkeligheden have været halenegre og havfruer. Og hvem ved, om der ikke er uddød flere lige så afvigende racer? De mest afvigende racer i dag må vel være enten dværgracerne eller australnegrene. De sidste afviger en hel del i legemsbygning, men mest i mentalitet. Det er svært for os at forstå dem.

Med så store forskelle på Jorden, hvor meget så ikke mere på fremmede kloder? Der må opstå forskelle, alt efter om en evolution starter i en tyk sirup eller i sand, i vand eller på en hård klippe, og efter hvordan temperaturen og lyset er i det pågældende element, og efter hvilke elementer og virkefelter, de forskellige opståede former vælger siden hen at skifte over til.

Nej, jeg tror simpelthen denne fastholden ved menneskelignende intelligensvæsener hidrører fra ønsketænkning hos menneskene. En ønsketænkning, der skal dække over angst, som vi gjorde bedre i at bekæmpe. Det er en angst af samme art, der får vesteuropæere til at føle afsky for naturfolkenes groteske masker og gudebilleder, og får dem til at tro, at de gør en velgernnig i at skille naturfolkene af med disse og brænde det hele på et bål. Hensigten med dem er imidlertid fra naturfolkenes side at lære at fatte kærlighed til det ukendte, fordi de ikke forventer, at guder og ulegemlige væsener på nogen måde ligner mennesker, idet begrebet menneskelig skønhed er begrænset til det fysiske liv. Hermed menes *ikke* åndelig skønhed og kærlighed. Skønhedsbegrebet er nemlig relativt.

Jeg er bange for, hvad os selv angår, at ønskedrømmen kommer til at briste, og vi trænger ærlig talt også til at få sat vor evne til tolerance på en særdeles hård prøve. Det vil blive sundt for os at komme til at møde noget fremmedartet og se os nødsaget til at tolerere en aldeles fremmedartet og ubegribelig race. Den dag vil alle menneskeracerne finde fuld tryghed ved hinanden. Men måske er der mærkelige rumvæsener, der kan påtage sig menneskelig skikkelse og anvender dette, fordi vi ikke er modne til at bære et møde med det ukendte.

Til slut vil jeg sige til hr. Borgård, at den 5. februar 1962 gik Solen, der bevæger sig baglæns gennem zodiakken, ind i Vandmandens tegn, idet den skifter tegn hvert 2600 år. Dette er en *ufravigelig matematisk kendsgerning*. Om det så har nogen betydning eller ej, findes der 117 meninger om. Men det forklarer i hvert fald, at *nogle* kunne vente Jordens undergang på dette tidspunkt.

Jørgen Lund, Skolevej 11, Randers.

Den, som udenforstående vil sprænge en alliance, styrker den.

Duncan Sandys, britisk politiker.

Til redaktionen!

Undertegnede skriver angående UFO-nålen. Jeg har for nylig bestilt og modtaget en herrenål, som jeg dog på grund af den lange nål returnerede og fik byttet til en damenål. Herrenålen bør laves mere praktisk, så den passer bedre til en moderne jakke.

Men den egentlige grund til mit brev er dog den, at jeg finder UFO-nålen grim. Jeg mener, det må være muligt at lave en nål til 6 kr. betydeligt bedre. UFO-nålen er efter min mening kun for børn. De må undskylde, at jeg skriver på denne måde, men jeg har gået en tid med min nål, og på venner og bekendtes reaktion har jeg kunnet forstå, at de troede, jeg havde vundet den som nittegevinst i en tombola. Hvorfor ikke lave den i guld med emalie eller andet? Eller også lave en helt ny nål. Bruges den samme nål i andre lande?

Københavneren.

Svar til „Københavneren".

Tak for brevet. Det er beklageligt, at De finder UFO-nålen grim. Vi har nu i snart ti år brugt denne nål, og det er første gang, jeg hører noget sådant. Det er nok muligt, at nålen kan udstyres med en lidt mere praktisk hæfteanordning, men jeg tror ikke, man kan få den lavet meget bedre for en pris af 6 kr. Hvis vi fremstiller nålen i guld eller lignende, kan jeg godt love, at prisen bliver betydeligt over 6 kr.

Jeg har selv benyttet nålen i mange år, og jeg har også været ude for den reaktion, De omtaler, men jeg kan da samtidig tilføje, at en del mennesker, der tidligere ville gøre lidt grin med min nål, i dag er interesserede ufologer og et par stykker af dem er nu at finde blandt mine nære medarbejdere (og de bærer selv nålen).

Jeg ved ikke med bestemthed, om den samme nål bruges i andre lande, men motivet benyttes i flere land som UFO-mærke.

Vi vil prøve at undersøge muligheden for at fremstille nålen i en lidt anden udførelse, men vi vil da også være taknemlige for at måtte modtage forslag til en ny UFO-NÅL.

F. P.

☆

Til redaktionen.

Jeg har i flere år læst meget ufo-litteratur og flere tidsskrifter, og jeg har hørt en del ufoforedrag, Gang på gang støder man i argumentationen på det samme fænomen. Såvel tilhængere som modstandere af „De flyvende tallerkener" anvender udtalelser af kendte videnskabsmænd, amerikanske astronauter m.fl. Er dette ikke farligt? Har man nogen garanti for, at disse mennesker virkelig er fremkommet med sådanne udtalelser?

Hvis det er muligt, ville jeg meget gerne vide, hvad en mand som rumfartseksperten Wernher von Braun mener om liv i universet og "De flyvende tallerkener", samt hvad der måtte findes af udtalelser fra de amerikanske astronauter.

J. W. P., København.

Svar til J. W. P.

De har ganske ret, man ser meget ofte kendte personligheder taget til indtægt for standpunkter for og imod „De flyvende tallerkener". Det kan være farligt, hvis man ikke er i stand til at fremskaffe oplysningerne som førstehåndsoplysninger. Dette er en af grundene til, at UFO-NYT er begyndt at henvende sig direkte til en række kendte personligheder for på den måde at få oplysningerne direkte.

Her er imidlertid, hvad vi på nuværende tidspunkt kan give Dem som svar på Deres spørgsmål:

1. *Wernher von Braun: Vi beklager ikke at kunne bringe hans udtalelser i bladet, da disse er belagt med Copyright. De kan finde svarene i hans bog „Først til Månen", som er udgivet af Munksgaards Forlag i 1961. Vi kan dog oplyse så meget, at Wernher von Braun stiller sig skeptisk til fænomenet.*
2. *Udtalelser fra de amerikanske astronauter kan De finde i bogen „Jorden rundt på 80 minutter, fortalt af de syv amerikanske astronauter", udgivet af Berlingske Forlag 1962.*
   På side 39 udtaler Leroy Gordon Cooper pr.: „En dag læste jeg så, at McDonnell Aircraft Corporation i St. Louis havde påtaget sig at bygge en rumkapsel. Dette interesserede mig meget, for jeg havde ofte spekuleret på, hvor længe det mon ville vare, før mennesket begyndte at erobre verdensrummet. Jeg havde den idé, at der måske fandtes nogle interessante former for liv ude i rummet, vi kunne opdage og lære at kende. Jeg troede ikke på eventyr, men efter min mening har der været alt for mange tilfælde af „uidentificerede genstande", der er observeret rundt om på Jorden, til, at vi kan udelukket muligheden af, at der eksisterer en eller anden form for liv uden for vor egen Jord. Jeg vil på ingen måde påstå, at der foreligger beviser i så henseende, men den omstændighed, at mange erfarne piloter har meldt om besynderlige iagttagelser, der ikke er lette at forklare, har altid skærpet min videbegærlighed med hensyn til verdensrummet. Simpel nysgerrighed var ikke en hovedgrund til, at jeg gerne ville være astronaut, men jeg tror på den anden side, at enhver opdagelsesrejsende eller forsker må være i besiddelse af en vis videbegærlighed eller nysgerrighed, som driver ham til at gøre nye opdagelser".

På side 206 og 207 udtaler John H. Glenn, jr.: „Det mærkelige syn under flyvningen kom nogle sekunder senere. Jeg var i færd med at iagttage solopgangen, der pludselig fyldte periskopet med strålende rødt, og havde sat et filter for periskopet for at dæmpe det stærke lys. Så kikkede jeg ud ad vinduet og så tilbage mod den mørke vestlige horisont. Synet her var forbløffende: Overalt omkring mig, så langt jeg kunne se, var der tusinder og atter tusinder af små, lysende partikler. Jeg tænkte et øjeblik, at jeg måtte være drevet med bunden i vejret og nu kikkede op på et nyt felt af stjerner. Jeg så på instrumenterne og forvissede mig om, at vi vendte den rigtige side opad. Derefter kikkede jeg igen. Jeg var i kontakt med Canton Island stationen og prøvede på at beskrive for kontaktmanden, hvordan det så ud:

„Her er Friendship Seven", begyndte jeg. „Jeg vil søge at beskrive, hvad jeg befinder mig i her. Jeg er midt i en masse af meget små partikler, der lyser meget stærkt, som om de var selvlysende. Jeg har aldrig set noget lignende. De flyver forbi kapslen, og de ligner små stjerner. En hel byge af dem kommer forbi. De hvirvler om kapslen og kommer ind for vinduet, og de lyser alle sammen meget klart. Der er i gennemsnit 7-8 fod mellem dem, men jeg kan også se dem overalt under mig".

Canton Island meldte sig i radioen og spurgte, om jeg kunne høre noget sammenstød mellem partiklerne og kapslen.

„Nej", svarede jeg. „De er meget langsomme; de fjerner sig ikke fra mig med mere end 5-6 kilometer i timen. De flyver med nogenlunde samme fart som jeg, kun en smule mindre. Men de har en anden slags bevægelse, for de svirrer omkring kapslen og svinder derefter i den retning, jeg ser i". Partiklerne syntes at forsvinde i lysskæret, så snart Solen stod op. Men jeg så dem igen under samme betingelser på det næste omløb. Skønt jeg ved denne lejlighed havde nogle vanskeligheder med kapslen, drejede jeg den dog 180 grader for at se på partiklerne fra en anden retning. Jeg ville se, om de måske udgik fra kapslen selv. Det syntes de imidlertid ikke at gøre. De var ikke koncentreret om denne, men strakte sig så langt, jeg kunne se. Jeg så færre af dem denne gang, fordi jeg så mod Solen. Men nogle af dem kom stadig hen imod mig, ganske som da jeg så dem første gang. De var gulliggrønne af farve, og de syntes at variere i størrelse fra et knappenålshoved til måske henved en centimeter i diameter. De havde samme farve, lysvirkning og intensitet som ildfluer, og fornemmelsen, da jeg fløj igennem dem, var som at gå baglæns gennem en tropisk mark, hvor alle idfluerne pludselig er standset i deres bevægelser og skinner konstant.

Jeg så partiklerne endnu en gang, på det tredje omløb, igen lige da Solens første stråler viste sig over horisonten. Jeg kunne se dem i fire minutter, og nogle af dem blev mørke, når de kom ind i kapslens skygge, medens andre hvirvlede forbi vinduet og skiftede retning, mens jeg fløj igennem dem. Det var et fascinerende syn, og selv om forskellige videnskabsmænd har ment, at partiklerne ganske givet udgik fra kapslen selv, kan jeg ikke tro dette. Jeg mente først, at de måske kunne være et lag meget små nåle, som det amerikanske flyvevåben tidligere havde sendt op i rummet som eksperiment i forbindelse med radioforbindelser, og som derefter var „faret vild". Men sådanne nåle ville ikke have været selvlysende, og jeg befandt mig heller ikke i den højde, hvor de kunne tænkes at være. Jeg tænkte også, at de muligvis kunne være små snekorn, der dannedes ved fortætning af vanddamp fra kontroldyserne. Jeg aktiviserede dem for at se, om de udsendte partikler. De udsendte damp, men jeg kunne ikke se dem udsende partikler. Disse var dengang et mysterium og j e g véd i hvert fald stadig ikke, hvad de var. Dr. Ruff hørte mig tale om dem i en rapport efter flyvningen og havde kun ét spørgsmål: „Hvad sagde de, John?"

☆

Hr. redaktør Frank Pedersen.

I UFO-NYT nr. 5, 1965, blev der lovet en gennemgang af de forskellige kontaktberetninger; men ved nærmere eftersyn ser jeg, at der indtil nu kun er omtalt een.

I UFO-Orientering opgives antallet af kontaktberetninger til ca. 100, så med den fart, der er på nu, kan jeg regne ud, at der vil gå adskillige år, før vi når til vejs ende.

Jeg er ellers godt tilfreds med UFO-NYT i sin nuværende form, men jeg mangler en fyldigere omtale of kontaktberetningerne, idet jeg mener, at disse er en så vigtig side af UFO-sagen, at den ikke bør forbigås i stilhed.

Med venlig hilsen

Bent Juhl, Næsgade 26, Assens.

Et svar:

Det er helt rigtigt, at vi lovede en gennemgang af kontaktberetninger, og at vi kun har bragt omtale af nogle ganske få beretninger.

Vi er helt enige i, at kontaktberetningerne er en meget vigtig side af sagen vel at mærke, hvis beretningerne er troværdige, og her er vi nok ved sagens svageste punkt. Det er meget svært

at komme frem til noget afgørende bevis for disse beretningers sandsynlighed. Der findes en hel del litteratur om kontaktberetningerne, men kun ganske enkelte af disse beretninger har holdt stand mod de angreb, der i årenes løb har været rettet mod dem både fra ufologer og ikke-ufologer.

Vi vil forsøge at få nogen til at gennemgå de foreliggende beretninger og så forsøge at bringe en kort omtale i UFO-NYT. Hvis nogen af læserne er i stand til at hjælpe redaktionen på dette punkt, modtages bidrag meget gerne.

red. / F. P.

☆

Noen betraktninger og frimodige ytringer omkring UFO-saken

For det første skal jeg fortelle at de UFO-billeder som angir kantede gjenstander ikke forteller om formen på objektet, men bare viser et ytre lysende felt.

Dette resultat er jeg kommet til ved å granske fotos av f.eks. tele-skiver o.lign. mindre objekter. Når det gjender disse trekantede objekter, så mener jeg for sikker at trekanten – som likner en pyntet brud på vei opp kirkegulvet – har indeni trekanten en elipseformet skive med sterkere lyskilde enn de ytre skarpe konturer. Det er også en kjennsgjerning at „elipser" kan tre fram på fotos som ikke er sett med øyet. Jeg er i besittelse av et slikt foto. På negativet synes det som at objektet har „brendt" seg fast, mens objektet synes som et ovalt lyst felt på det fremkaldte billede.

Her i det nordlige Norge har man vært „plaget" av utidige „ubater" og mystiske objekter. De har siden i høst vært sett – to ganger i Tysfjorden, en gang ved Arnøya, en gang på Alta og flere ganger på porsangerfjorden. Rett over nyttår fikk en fiskekutter et overflateobjekt på radaren 1,5 sjømil nord av Tromsø. Observatøren mente å ha sett et ubattårn med ukjendte bokstavtyper – da han rettet lyskasteren mot „Ubåten", som da straks dykket.

Det som i tilfellene ubåter synes besynderligt – er at sjøforsvaret ser ut til å vise en stor oppmerksomhet for meldingene, men nærmest en skammelig likegyldighet hva angår vaktholdet mot uønskede fremmede ubåter i farvann som vi vet eier meget viktige NATO-baser. Så det skulle ikke undre meg om også våre militære myndigheter får deres informasjoner og ordrer fra CIA. Et forhold som skulle bidra meget til ettertanke – hva angår US og andre intregrime myndigheter hva angår UFO's.

Det synes meg meget mulig – at det er ikke bare studenterorganisasjoner som betales og kommanderes av CIA, men også avisredaksjoner og ukeblader verden over. Når sovjetiske propagandamakere synes å vise en slik virksomhet så liten oppmerksomhet, så må også dette forhold bidra til refleksjoner. Det skulle da ikke være for meget sagt at UFO-saken er storpolitikk blitt. Så er det et gammelt og velkjendt dilemma – at erkefiender er enige og rotter seg ihop – når de får angst for en ytre fare. For det må innebære en fare for alle storpolitikere når de plutselig står overfor muligheten at massene kan lære å tenke individuelt og ikke lenger på kommando.

Når sjøvaktholdet i dette tilfellet med så mange observasjoner av noe som man synes og mener at folk skal forstå som en frekk og innpåsliten russisk spionasje viser en sådan likegyldighet at man skulle tro at de inviterte russerne til å inspisere artilleri og ubåtbaser – så ser det meget mistenkelig ut. Vi må tillate oss å anta disse herrer er fullt på det rene med at „spionasjen" ikke stammer fra russerne, men fra planetarene.

Skal vi rette opmerksomheten mot UFOene selv, så ser aktiviteten ut til å være gått inn i noe av en provoserende fase, et forhold som må skape noe som nærmer seg panikktilstand hos de innstanser – som på død og liv vil fortie eksistensen av besøkende fra det ytre rom, de fakta at de sitter inne med en teknisk viten som har gjort det mulig å komme hit, ja blande seg med befolkningen uten at man kan få has på dem; og tilslutt det som verre er påvirke folket mentalt, bort fra gjengse tankebaner.

Så synes det meg at vi nærmer oss den tilstand som er spådd om; nemlig at dette å besitte en overordnet stilling i samfundet utvikler seg til å bli Uriasposter istedenfor den ære slike stillinger har hatt inntil våre dagar. Den som lever får se.

Arnold Lockertsen, Tromsø.

☆

Isaac Newton - var **han** marsmann?

Et svar på to artikler i „UFO-NYT", marts-april 1966.

Nei, nå er jeg lei av at Jonathan Swift skal bli baktalt alle steder – også i „UFO-NYT". Den stakkars Dean har selv beklaget seg over baktalelse i sin egen nekrolog, "On the Death of Dean Swift":

"Some paragraph in every paper
To curse the Dean or bless the Drapier."

Men han hadde ikke fantasi til å tenke seg på hvilken måte han skulle bli baktalt, viste det seg. Heller ikke ante han at folk skulle gasse seg med baktalelser i mer enn 200 år.

Jean Michel Rerrari, som skrev artikkelen i „UFO-NYT", forsøker på flere måter å „bevise" at den arme Dean måtte være en Mars-boer.

Først påstår forfatteren at Dean var uvitende om sin opprinnelse, fordi han fortalte to forskjellige historier til to forskjellige mennesker. Hvem gjør ikke det når folk spør om noe de egentlig ikke har noe med? Og den uttalelsen om at „et sådant væsen kunne ikke være fra denne verden" har vel noen hver fått slengt i ansiktet. Det at en irlender ikke ville bli tatt for en englender, beviser heller ingen ting, Isaac Newton (som var noen år eldre enn Dean Swift) sa engang at han stammet fra Skottland, og det var vel meget verre? Det var nærmest en forbrytelse å stamme fra Skottland etter Stuartenes fall.

Et annet „bevis" skulle være at Swift ble født etter farens død – for tidlig. Men det ble Isaac Newton også. Han kom syv måneder etter bryllupet – og da var faren alt død.

Og så kommer selve hoved-„beviset" som så mange gotter seg med. I „Gullivers reiser" skriver Dean om at Gulliver besøker den „flyvende ø" fra Laputa. Her ble han kjent med flere astronomer, som hadde ultramoderne teelskoper. Sitat fra „UFO-NYT": „Disse astronomer havde således opdaget, at to måner var i bane om Mars". Sitat slutt. Han oppga også månenes avstand fra planeten.

Dean Swift medga at hans historier som regel hadde paralleller i virkeligheten. Han skriver i sin egen nekrolog:

"Perhaps I may allow the Dean
Had too much satire in his vein,
And seemed determined not to starve it,
Because no age could more deserve it.
Yet malice never was in his aim.
He lashed the vice, but spared the name."

Artikkelforfatteren hevder at Gulliver var Dean selv, men han nevner ingen ting om hvem „disse astronomer" var, de som fortalte Gulliver om Mars-månene. Også de hadde sine forbilder. Den engelske fysikeren Louis T. More skriver også om tilfellet med "Voyage of Gulliver to Laputa", og han skriver at medlemmene av Royal Society var „disse astronomer" og (sitat), "it is generally supposed that Newton, the President, was the prototype of those philosophers". Sitat slutt. De såkalte „ultramoderne teleskoper" er bare en forstørrelse av Newtons lille reflektor.

Forøvrig lå resten av Europa flate i Newtonbeundring. Dean Swift var en av Newtons politiske motstandere, og som alle andre Newtonmotstandere fikk han lide for det. Er det ikke bemerkelsesverdig at Newton har fått hele verden på sin side i alt han foretok seg – helt opp til våre dager?

Hva gjorde egentlig Dean Swift annet enn å skrive satire om ting han hadde snappet opp på sin vei? Er det ikke litt grovt å beskylde mannen for å være Mars-boer på så svakt grunnlag?

Men hvis enkelte kontakthungrige ufologer føler seg snytt over å bli berøvet for en rommann, har jeg allerede en ny på lager, „bevist" på samme perfekte måten som den forrige. Et nytt Mars-boer-emne kastes herved for ulvene.

„Disse to menn har ødelagt Frankrike," sukket Ludvig XVI, og mente Voltaire og Rousseau. Fred Hoyle skrev i „Mennesker og melkeveier" på side 52 at „de mest ødeleggende virkninger har ikke fulgt de fysiske våpen, men ideene. Ideer er farlige." Og lenger nede på samme side: „Det er bare dem som ser på det utenfra som kan sprøyte inn farlige tanker". Sitat slutt.

Hva har så Fred Hoyle med Ludvig XVI å gjøre? Begge var klar over at det var ideene som var farlige, ikke våpenmakt. Her var det blant annet Voltaire som kom med ideene. Voltaire var sterkt påvirket av – Newton. Og hadde ikke Newton selv forkastet Descartes' verdensbillede? Han er absolutt den eneste vitenskapsmannen Jorden har hatt som frembragte så meget nytt, og som fremdeles ikke er detronisert fra sin stilling som "The High Priest of Science".

Newton sluttet som vitenskapsmann 40 år før sin død – han gadd ikke mer, unnskyldte han seg med.

Og så skriver Eugen Semitjov i „UFO-NYT", også mars-april 1966: „Et lille, men betydningsfuldt tegn i Newtons ligninger kan være gået tabt i århundredernes løb!" Sitat slutt.

Hva om Newton utelot tegnet med vilje? Han leste selv korrektur på „Principia", iallfall andre utgave, og skulle dermed hatt sjansen til rettelser. Det fins fremdeles eksemplarer av de første utgavene av „Principia", det er ikke så mange årene siden jeg selv så et eksemplar av andre utgave.

Hva interesse skulle Newton ha av å utelate et tegn i sine ligninger hvis han ikke visste hvad følgen ville bli? Og hvorfor skulle han slutte med vitenskapelig arbeide hvis han ikke syntes det kunne være nok? Newton la grunnen til det mekaniske verdensbildet. Vi spreller villig i hans garn enda. Hans setning "Philosophy is not Science" gjelder også. Ved hjelp av hans mekaniske bevismetoder er det umulig å bevise at f.eks. UFO-problemet er en realitet. Vi har i virkeligheten ikke ett eneste bevis på at noen av uforapportene dreier seg om romskip, hvis vi skal bruke hans metode. Og den newtonske form for bevisførsel er så inngrodd i vitenskapsmennene at de ikke kan godta noen

annen. Skrittet derfra til å si at problemet ikke eksisterer, er ikke så forferdelig langt. Mange vitenskapsmenn har allerede tatt det. Newton stengte grinden godt bak seg da han forlot denne verden.

Ser vi på selve mannen Newton, oppdager vi at det ikke bare er „noget merkeligt" ved ham, alt er merkelig. Newtons utseende skulle tale for seg. Hans usedvanlig store hjernevolum ble skjult av mengder av hår – grått hår mens han enda var tenåring, og de dominerende øynene, øyne som hans nevø beskriver som gjennomtrengende helt inn i hjernen når de ser på en. Han var ikke i stand til å nære noen videre sterke følelser for andre mennesker – også hans teorier eliminerer helt det menneskelige. More skrev: "He was not a mortal man, but rather an embodiment of thought." Sitat slutt.

Men dette beviser jo ingen ting, jeg har ikke fått anledning til å ta blodprøve eller andre prøver av mannen – vi har ikke annet enn hans egne ord for at han hadde blått blod. Derfor skal jeg ikke være så frekk at jeg beskylder ham for å være en rommann. Det er bare spørsmål om å sammenligne to onder fra samme tid – Isaac Newton og Jonathan Swift – for å vise at den ene kan være like merkelig som den andre.

Tora Greve, Postboks 17, Stavanger.

Alle rettigheter er reservert forfatteren. Tillates ikke trykt i utdrag. All gjengivelse uten forfatterens tillatelse er forbudt.

I ved nok: Det er herligt og ærefuldt at dø for fædrelandet. Men jeg siger jer desuden: Det er herligt og ærefuldt at leve for fædrelandet.

Faulhaber, tysk biskop.

☆

Vore dårskaber har aner så langt tilbage i historien, at det er umuligt ikke at respektere dem. *Erik Linklater.*

☆

Arvelige anlæg tror man kun på, når man har begavede børn.

James Mason.

Adamski havde ret!

Aktivitet på månen. (uddrag af "Landing on a volcanic moon")

I 34 billeder taget af Orbiter 2 – sammenholdt med tidligere puplikationer indtil 13. januar, blev der fundet afgørende beviser for at „månens overflade konstant forandrer sig på grund af tryk fra vulkansk og seismisk aktivitet i dens indre".

Fire slags beviser fremføres: For det første, hævninger og sænkninger rundt om engang takkede krater rande, hvilket har resulteret i dannelse af bløde, afrundede „læber"; for det andet, formningen af terrasser og „forklæder" på klippeskrænter, materiale er blevet revet løs af seismiske chok; for det tredie, lavakupler, som er set bygget på bunden af kraterne; for det fjerde, den glaslignende effekt i visse områder, hvilket kan skyldes at månens oprindelige overflade er blevet dækket af vulkansk lava.

Ifølge den seneste bedømmelse af amerikanske måne-videnskabsmænd, giver dette sammenlagt et helt nyt billede af månen. Tidligere antog man, at månen i det væsentlige var forblevet uforstyrret siden dens dannelse ca. 4500 mill. år siden og at den presenterede en uskæmmet optagelse fra solsystemets tidligere historie.

De sidste vidnesbyrd viser klart, at månen geologisk set er lig jorden, hvor vejret langsomt bryder bjergene ned, og indre hævninger forårsager forskydninger og uregelmæssigheder i overfladen til frembringelse af friske bjerge. Forskellen ligger i den meget reducerede vejrnedbrydning på månen på grund af dens ringe atmosfære og mangel på vand – erosion i den seneste tid.

SCIENCE JOURNAL, MARTS 1967.

Da instrumentet til nærobservation af månen var blevet indstillet, blev jeg meget forbavset over at opdage, hvor fuldstændig forkert vore ideer er om denne, vor nærmeste nabo. Mange af kraterne er virkelig store dale omgivet af knudrede bjerge, der er opstået ved en eller tidligere frygtelig indre rystelse i selve månelegemet. Jeg så tydelige på, at der på den side, som vi ser fra jorden, engang må have været rigelig med vand.

Adamski: „Om bord i rumskibe",
(side 102).

Måske kan De se den slående lighed mellem disse to beskrivelser af forholdene på månen?

Leif Jørgensen.

Videnskab og teknik

UFO'er og forskellige plasmafænomener

I tidligere artikler er omtalt de supraledende hydromagnetiske plasmafelter, som kan opstå blandt andet i magnetosfæren og bevæge sig ned i atmosfæren. Disse lysende felter er uigennemtrængelige for magnetiske kraftlinier, og derfor vil de bevæges af jordens magnetkraftlinier. De vil også tilbagekaste de fleste elektromagnetiske bølger, og de giver derfor ofte et kraftigere radarekko end faste genstande.

De lysende supraledende plasmafelter reagerer forskelligt overfor lydbølger afhængig af felternes energitilstand og lydbølgernes frekvens og udbredelsesretning. Lydbølgerne kan enten passere uhindret, blive forstærket eller blive absorberet af felterne. Det, der især interesserer os, er de forhold, hvorunder felternes udsendelse af lys forandres eller helt ophører.

Lydbølger og ultralydbølger kan vekselvirke med partikler, især elektroner, som bevæger sig i samme retning og med omtrent samme hastighed som lydbølgerne. Lydbølgers hastighed forøges i et magnetisk felt. Den kraftige magnetisme i plasmafelter kan give lydbølger samme hastighed som ultralydbølger og chockbølger (op til 4000 meter i sekundet eller mere). Frekvenserne forbliver uforandret, men bølgelængderne tiltager med forøgelsen af hastigheden. Derved vekselvirker de med elektronerne over en længere tid og påvirker således elektronerne kraftigere (sammenlign med den klassiske mekaniks impulssætning).

Hastighederne af elektronstrømmene i plasmahvirvler er ofte ret store. Når elektroner overhaler en lydbølge, vil de afgive en del af deres energi til lydbølgen, som derved forstærkes. På grund af elektronernes mindre energi vil udstrålingen af lys ophøre. Lysudstrålingen ophører også, når elektronerne bliver bibragt en bevægelse frem og tilbage parallelt med lydbølgernes udbredelsesretning, eller når elektronernes polarisering forstyrres ved bestemte frekvenser.

Længdegående lydbølger virker kraftigere end tværgående lydbølger. Tværgående lydbølger får partikler til at bevæge sig op og ned vinkelret på udbredelsesretningen. Længdegående lydbølger får partikler til at bevæge sig frem og tilbage parallelt med udbredelsesretningen. Rødtlysende UFO'er er ofte set slukke under påvirkning af lyden fra flyvemaskiner for at tænde igen senere.

Der må skelnes skarpt mellem felter af ioniseret gas- og plasmafelter, da de to former opfører sig noget forskelligt.

I forbindelse med højspændingsledninger kan der opstå ioniserede felter, især hvis luften indeholder bestemte stoffer (alkalimetaller og visse andre). Disse felter er sædvanligvis kun ganske svagt lysende. De har omtrent samme massetæthed som den omgivende luft, og de bevæger sig næsten ikke eller kun ganske langsomt. Sådanne ioniserede felter kan under bestemte forhold opstå på havet efter et skib (f.eks. bag masten eller skorstenen). Også i moser og sumpe kan de opstå, og beretninger om svage lys i moser findes langt tilbage i tiden. Der er dog slet ikke tale om brændende sumpgas, som kun varer meget kort tid. Men vi kan slå fast, at ioniserede felter kun er svagt lysende og kun bevæger sig meget langsomt oftest tæt ved jordoverfladen.

De supraledende plasmafelter er sædvanligvis stærkt lysende. De har en massetæthed, som svarer til næsten totalt vakuum. Hastighederne af elektronhvirvlerne er så store, at der skabes et magnetfelt kraftigt nok til at holde elektronhvirvlerne i deres baner med de tilstrækkelige hastigheder. De omgivende luftmolekyler hindres i at trænge ind på grund af det kraftige, hurtigtroterende og pulserende magnetfelt. Undertiden bryder plasmafelterne

dog sammen, og der opstår da kraftige brag. Sådanne kraftige brag i atmosfæren er ofte blevet registreret, uden at man har kunnet forklare, hvorfra de kom. Da massetætheden svarer til næsten totalt vakuum, vil massevirkningen eller inertien af plasmafelterne være ganske ringe i forhold til det kraftige magnetfelt. Selv ved meget store hastigheder, ved bratte opbremsninger eller lynhurtige accelerationer og ved vinkelrette drejninger er massevirkningen så forholdsvis lille, at det stærke magnetfelt kan holde sammen på plasmafelterne. UFO'erne ses da også bevæge sig på ovennævnte måder.

I laboratorier kan man skabe energirige plasmafelter, men det er overordentligt vanskeligt at holde dem stabile. Det skyldes mange faktorer. F.eks. vil de positive ioner og elektronerne bevæge sig i modsatte retninger, som modsat ladede partikler gør, når de bøjes af et magnetfelt. Ionerne kan da samle sig i den ene side og elektronerne i den anden, hvilket kan drive plasmaet ud af magnetfeltet. Partiklerne i plasmaet kan bevæge sig i bølger. Ved bestemte frekvenser vekselvirker bølgerne og partiklerne, og plasmaet bliver ustabilt (f.eks. pulserende). Ringformede og flad-ovale former kan gøres mest stabile. („Stellarator", „Magnetic Well", „Shear", „Scyllac" og andre typer). Der er da også observeret særligt mange UFO'er med netop disse former.

I faste stoffer kan man frembringe beta-plasmafænomener. (Beta-plasma = elektronhvirvler). Ganske vist kan de elektromagnetiske udstrålinger fra plasmaet anvendes, men især den kraftige magnetisme og de hydromagnetiske chockbølger kan bruges til fremdrift af rumfartøjer. Da et elektrons magnetmoment er 658 gange stærkere end et protons, frembyder beta-plasma fænomener i faste stoffer mange fordele. Desværre er de fleste resultater af denne forskning ikke ofentligt tilgængelige, da de er af stor militær betydning. Derfor kan kun nogle få oplysninger gives.

Elektronhvirvler kan opstå i nogle supraledende stoffer og i nogle krystaller under påvirkning af kraftige magnetfelter.

Et supraledende materiale er kendetegnet ved ikke at have nogen elektrisk modstand og ved at være uigennemtrængelig for magnetkraftlinier. Den supraledende egenskab indtræder ved afkøling til temperaturer nær det absolutte nulpunkt (÷ 273° C = 0° K). Hvert stof har bestemte kritiske grænser for henholdsvis temperatur, strømstyrke og magnetfelt. Overskrides en af disse grænser mister stoffet sin supraledende egenskab, fordi partiklernes polarisering da ophæves. Et magnetfelt trænger dog en lille smule ind i en supraleder – ca. en hundredtusindedel af en cm inde er feltet reduceret til en tredjedel.

Supraledere kan groft inddeles i to kategorier kaldt Type I (mest metaller) og Type II (mest halvledere). Når et Type I materiale udsættes for et magnetfelt over den kritiske grænse, mister det øjeblikkelig sin supraledende egenskab. Type II har to kritiske grænser for magnetfelter adskilt af en mellemtilstand.

Når Type II udsættes for et magnetfelt ganske lidt kraftigere end den laveste kritiske grænse, trænger det kun delvis ind i materialet. Jo stærkere magnetfeltet er, jo længere trænger det ind. Overstiger magnetfeltet den øverste kritiske grænse, trænger det helt igennem, og Type II materialet mister da helt sin supraledende egenskab.

I halvledere er der så få frie lederelektroner, at de næsten ikke påvirker hverandre og dermed naboatomerne. I ledere vil de mange frie lederelektroner vekselvirke kraftigt med hverandre og dermed naboatomerne. I mellemtilstanden for Type II bliver de frie lederelektroner således påvirket enkeltvis af det indtrængende magnetfelt, og de danner små hvirvler rundt om feltlinierne. De kan sammenlignes med de hvirvler, der opstår i supraflydende helium (under 2,18° K) under rotation eller ved bombardering med alpha partikler. Jo færre frie elektroner eller jo større elektrisk modstand et Type II materiale har i den normale ikke-supraledende tilstand, jo kraftigere magnetfelt kan det udsættes for uden at miste hele den supraledende evne.

Elektronhvirvlerne kan ved hjælp af magnetfelter bringes i bevægelse i cirkler omkring materialets centrum. Elektronhvirvlerne kan nu bibringes samme bevægelser som plasma (f.eks. theta pinch), og der kan opstå kraftige magnetiske udladninger og hydromagnetiske chockbølger.

Direkte elektronstrømme kan frembringes i mange materialer med intense magnetfelter anbragt i bestemte positioner og roterende eller pulserende med bestemte frekvenser varierende fra materiale til materiale. I supraledende stoffer kan overfladestrømmene skabe et så kraftigt magnetfelt, at enorme energimængder indespærres i stoffet. Stoffer med forskellige lederevner kan kombineres, så elektronstrømmene følger bestemte baner. Flere af formerne fra

hydromagnetisk plasma kan med fordel anvendes også for faste stoffer.

Flere billeder af konstruktioner af flyvende tallerkener viser i midten en magnetsøjle, som skulle forsyne fartøjerne med den nødvendige energi. Der er da heller ingen tvivl om, at disse magnetiske kræfter vil komme til at spille en stor rolle i fremtidens rumfart, og det må anbefales alle teknisk interesserede ufologer at følge med i denne forskning.

Hans Lauritzen.

☆

Følgende litteratur anbefales:

„Outer Atmosphere Emits Laser-Like Light", Science News, September 17, 1966, (Science Service, Inc., 1719 N St., N.W., Washington, D. C., 20036, USA).

Klaus Dransfeld: „Kilomegacycle Ultrasonics", Scientific American, June 1963, (415 Madison Avenue, New York, N. Y., 10017, USA).

R. K. Jaggi: „On Magnetohydrodynamic Stability of a Self-Gravitating Plasma", AFOSR-747, (U. S. Depertment of Commerce, National Bureau of Standards, Institute for Applied Technology, Clearinghouse for Federal Scientific and Technical Information, Springfield, Virginia, 22151, USA).

T. K. Fowler and Richard F. Post: „Progress toward Fusion Power", Scientific American, December 1966.

„New Fusion Instrument Proposed", Science News, February 18, 1967.

Ann Ewing: „Hopes Brighten for Fusion", Science News, December 31, 1966.

Malcolm McChesney: „Shock Waves and High Temperatures", Scientific American, February 1963.

Richard D. Mattuck: „Supraledning", Ingeniøren-Forskning, 15. august 1966, Teknisk Forlag A/S, (Skelbækgade 4, København V).

William B. Sampson, Paul P. Craig and Myron Strongin: „Advances in Superconducting Magnets", Scientific American, March 1967.

Henry H. Kolm and Arthur J. Freemann: „Intense Magnetic Fields", Scientific American, April 1965.

„Magnus Force in Superconductors", Science Journal, June 1966, (Associated Iliffe Press Ltd., Dorset House, Stamford Street, London S. E. 1, England).

M. G. Benz: „Superconducting Properties of Diffusion Processed Niobium-Tin Tape", General Electric, (Research and Development Center, K-1, P. O. Box 8, Schenectady, New York, 12301, USA).

Robert L. Forward: „Detection of Non-Newtonian Gravitational Effects with Quantum Fluids", Cahier „G" 18, Janvier-Avril 1966, (Centre Européen pour les Recherches sur la Gravitation, Via Borghesano Lucchese 24, Rome, Italie).

Joel A. Sinsky: „Gravitational Induction Field Communications at 1660 Cycles per Second", Selected Essays for 1966, (Gravity Research Foundation, New Boston, New Hampshire, 03070, USA).

Maurice A. Garbell: „Soviet Research on Gravitation", 61-11187, AID Report 60-61, (U. S. Department of Commerce).

UFO-MÆRKAT

Der er nu fremstillet en UFO-mærkat, som vil være et væsentligt bidrag til den reklamemæssige side af UFO-sagen.

Ved at benytte denne mærkat, på breve og lign., kan man på en god måde være med til at sprede kendskabet til »de flyvende tallerkener«.

Mærkaten er trykt på selvklæbende papir og har således flere anvendelsesmuligheder.

Prisen for mærkaterne er:

60 stk. incl. porto .. .. .. 5,00 kr.
120 stk. incl. porto .. .. .. 9,00 kr.

Bestilling foretages ved at indsende beløbet på indbetalingskort til:

Frank Lerbæk,
Sanddalsparken 6, 2. sal th.,
Svendborg.

Evt. overskud ved salg af mærkater vil blive tilført SUFOI's støttefond.

DIVERSE

Universal Link beretningen

1. hæfte foreligger og kan bestilles hos:

SUFOI-Sjælland,
Elmevej 2, Borup Sj.
Tlf. (03 626) Borup 101.

Hæftet er på 80 sider og indeholder også enkelte billeder sagen vedrørende. Prisen er kr. 10,00. Hæftet udsendes med girokort vedlagt, på hvilket 2. del kan forudbestilles samtidig med indbetalingen.

Alle henvendelser angående UL rettes fremover til:

Universal Link, Postbox 13, Borup.

NYT UFO-HEFTE...

I UFO-NYT, nr. 3, bragte vi under overskriften »Hvad mener han?« en kort omtale af James E. MacDonalds syn på UFO-sagen. James E. MacDonald er professor ved Departementet af Meteorology på University of Arizona. UFO-Nyt har ved direkte henvendelse til professor MacDonald modtaget en større beretning fra professoren, der udgives som et selvstændigt hefte på 32 sider til en pris af 3 kroner + porto.

Heftet påregnes atudkomme i september og kan allerede nu bestilles ved indsendelse af 3 kr. + porto til **SUFOI REGNSKABSKONTOR,**
IRMA ANDERSEN,
BORGMESTERVANGEN 8, RANDERS. POSTGIRO 11 77 25.

Kontaktadresser i Norge

pr. 1. jun. 1967.

UFO-Bergen postbox 1155.
BERGEN: Nils Sælensminde, Fyllingen.
— Wohlert Nielsen, Postbox 118, Hop st.
BJERKREIM: Håkon Tjørn, Landsdal.
BODØ: Knut Rønning, Elias Blix vei 19.
DOKKA: Anders Frederiksen.
GAMMERSVIK: Sigmund Simmenes.
HARSTAD: Arild Vollan, Hans Egedesgt. 64.
HOKKSUND: M. Hallingstad.
KONGSBERG: Oddbjørn Ersvik, Drammensveien.
LOFOTEN: H. Normann Jensen, Box 28, Leknes i Lofoten.
OPPDAL: Sverre Teveldal.
OSLO: Nils Jacob Jacobsen, Disenveien 15, Oslo 5.
PORSGRUNN: Hans E. Vaaga, Breidablikk.
RINGERIKE: Tore Asal, Sandbråten, Åsa, Norderhov.
SALHUS: Sveinung Nilsen, Salhus pr. Bergen.
SKIEN: Per Landgraff Holm, Øvre Skotlandvei 6.
STAVANGER: Trond Lauvås, Stavanger Tekniske Skole, tlf. efter kl. 16,00 3 13 68.
SVOLVÆR: Terje Andreassen, adr. i månedene mars, april, august, september, oktober: Svolvær. Forøvrig: Stud. heim Althaus, 53 Bonn, Koblenzerstrasse 129, Tyskland.
SØNDRE HØLAND: Kr. Ydersbond, Hemnes.
TRONDHEIM: Tronheim UFO-forening, Östersundsgt. 24.
TROMSØ: Arnold Lockertsen, Glavær, Ringvejen, Tromsø.
TROMS FORØVRIG: Asbjørn Hegge, Boks 347, Sætermoen.
TØNSBERG: Arne Foss, Utsiktsveien 3, Teie pr. Tønsberg.
VIKESÅ: Arnfinn Austrumdal.
VÅGOS: Per Aresvik, Box 37, Vågos.

Kontaktadresser i Danmark

pr. 1. jun. 1967.

København og omegn.

BREDE: Finn Madsen, Lystoftevej 20B, Lyngby.

BRØNSHØJ: Henry Haugård, Bækkeskovvej 22.

DRAGØR: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, tlf. (01) 53 10 35.

KASTRUP: Inger Larsen, Soldugvej 17.

NØRREBRO UFO-KREDS:
Willy Olsen, Jagtvej 121, N.
Kjeld Rasmussen, Valkyriegade 8, N.

TÅRNBY: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

KBH. V: S. Olsen, Skt. Paulsgade 14, tlf. MI 9407.

Sjælland og Lolland-Falster.

BIRKERØD: Kirsten Benn, Stationsvej 3, tlf. (01) 81 33 92.

BORUP: Børge Jensen, Elmevej 2, tlf. (03 626)101.

FLØNG pr. Hedehusene: Sv. Larsen, Bakkevej 1.

FREDERIKSVÆRK: A. Hauser, Birkevej 63.

FØLLENSLEV: H. Olrik, Græsmarken.

HØRSHOLM: X. P. Madsen, Bakkehave 8, tlf. (01) 86 16 77.

KORSØR: Bent H. Wilsen, Motalavej 51.

LOV: M. Larsen, »Vildbanehøj«, tlf. (03 740), Vesterborg 63.

NAKSKOV: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1.

NÆSTVED: Kristen Kristensen, Jørgen Jensensvej 57, tlf. (03) 72 12 53.

ROSKILDE: Finn Nielsen, Knud d. Stores Vej 47 D, 2. mf.

SLAGELSE: Leif Jørgensen, Skælskørvej 55.

SLAGELSE: Wagn O. Jensen, Kierulffsvej 40, st., th., tlf. (03) 52 28 23.

ST. HEDDINGE: Karl Hansen, »Kræmmergården«, tlf. (03 705) 551.

ST. MERLØSE: Sv. Jensen, Stenlillevej, tlf. (03 601) 182.

STUBBEKØBING: Fru Bende Øgendahl, Vestergade 6.

VEDBÆK: Jørgen F. Jensen, Stationsvej 13.

Jylland.

ÅBYHØJ: E. Gundersen, H. C. Andersensvej 11, tlf. (061) 5 85 61.

FASTERHOLT ST.: Jens P. Hansen.

FREDERICIA: P. M. Frederiksen, Chr. Richardtsvej 11 A, tlf. (059) 2 23 27.

GRENÅ: Richard Olsen, Lillegade 42, tlf. (063) 2 13 47.

GRENÅ: John Nielsen, Rimsø pr. Grenå, tlf. (063-20577) 255.

HORSENS: Bent Sørensen, Haldrup, tlf. (066) 27 711.

KOLDING: G. Th. Jensen, Åbenråvej 43, tlf. (055) 2 32 93.

LEMVIG: Inger Bech Rasmussen, Guldbæksminde, Trelborg, Gudum pr. Lemvig, tlf. Fabjerg (078) 4 21 11.

NIBE: N. Nielsen, Hovvej 8 (Box 3).

NØRRESUNDBY: Willy B. Nielsen, Skansevej 52.

RANDERS: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 B, tlf. (064) 2 92 98.

SILKEBORG: Jørgen Andersen, Glentevej 37, tlf. 1322.

STENDERUP pr. Toftlund: Tage Lau.

STRUER: J. P. Christensen, Søndergade 56.

SØNDERBORG: Benny Ølbye, Sdr. Landevej 35.

THISTED: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, tlf. 1604.

VIBORG: P. Reffskier, Vestergade 8, tlf. 221.

Fyn og øerne.

KORUP: E. Hviid Steengård, Rønnevej 2.

SVENDBORG: Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2. sal t.h., tlf. (09) 21 58 44.

SUFOI Foredragsafdeling

v/ G. Weichardt,
Oxford Alle 3 A,
Kbh. S.

Alle henvendelser vedrørende foredrag bedes fremover rettet til foredragsafdelingen. Foredragsholdere kan stadig melde sig for at medvirke i arbejdet.

LITO Tlf. 21 18 15 Svendborg